

Blaagendalsposten

1985. UTGAVEN

LØSSALG

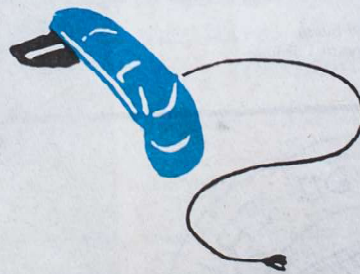
KR: 10,-

RUSSE REVVY.....

~~RED~~
UFF

ÆRESRUSS:

I år som i fjor, har vi kåret en æresruss. Noe særlig problem hadde vi ikke. Vi gikk enstemmig inn for at skuespiller og Kongsberg-ambasador nr.1 i Oslo, Anne Marie Ottersen skulle bli vår æresruss. Vi trafte henne i Oslo i slutten av april og inne i vår fyldige og gode avis kan dere treffe henne.

Sånn ser jeg ut i virkeligheten.

ANNONSER

PRESENTASJON
(av de BLÅ)

UNGDOMMENS
BYSTYRE

UKENS
KRIM

MER OM
ÆRESRUSSEN

BOB DYLAN
KOMMER

Nå er det endelig min tur på denne store dag, til å si noen ord. 17. mai er dagen for oss alle, men betyr vel mye for oss som står foran en avsluttende eksamen etter 12 års skolegang. Vi russ har allerede feiret en del, til glede for noen og forargelse for andre. Dagen i dag er gitt oss av Henrik Wergeland, som vi feirer med stor glede og i år 40 år siden det ble fred i Norge. Feiringen av nasjonaldagen har allerede pågått i mange timer. Mange av dere gikk glipp av det første toget med kransnedleggelse kl. 7.00

I tradisjonens tro hat vi feiret dagen med barnetoget, flagg og musikk. Her var det vel mange nye forventningsfulle og forhåpentligvis har dere ikke blitt skuffet. Is og pølser har det sikkert vanket og noen har vel også fått griset seg litt til på den nye 17. mai habitten, men det er noe som hører med. Blårussens store aksjon «BLÅ NELLIK» har pågått siden midten av april, med salg av blå nellik oppsatser. Inntekten av salget går til innkjøp av et nytt helikopter for Norsk Luftambulans. Vi retter en stor takk til alle som har bidratt med kjøp av blå nelliker. Så gjenstår det å ønske alle russ/uruss en fortsatt knallfin 17. mai.

Jeg vil også benytte anledningen til å takke alle dere som har støttet 9blå/russen ved reklame på russebilene, utleie av lokaler til russe-arrangementene og annonser i russeavis.

Et siste skrik fra meg:
HJERTLIG TIL LYKKE MED DAGEN.

Med hilsen
 Sturla Erstein

FORM.

RED.

Så er det nok en gang blitt 17. mai, og da er det på tide med en skikkelig russeavis, og da må selvsagt den BLÅ leses først. Vi vet jo fra tidligere år at barn er svært så spente på hva 17. mai kan by på, men det er ikke bare de som er spente.

Vi som har lagt ned en masse arbeid for at vår russeavis skulle få se dagens lys er nok enda mer iverig på nasjonaldagen vår. Vi mener selv å ha gjort en god jobb, og håper at dere lesere mener det samme. Jeg har tidligere hatt inntrykk av at man alltid må klage på russeavisene, samme hvordan de ser ut. Men som sagt i år håper vi på mye skryt.

Som dere sikkert vil legge merke til, har vi prøvd å være litt seriøse. Vi kan selvsagt ikke unngå å komme inn på ungdomsåret, samtidig som vi også har laget en barneside. Men som dere alle vet skal ikke alt være like seriøst i en russeavis, og vi håper at vår humor også faller i smak hos dere.

Det første dere nok merket da avisen ble deres eie, var at den varsteget til kr. 10,- i pris. Dette skyldes flere grunner, men sånn somvi ser det, har avisen blitt solgt til roverpris før om årene. Hvis den skulle ha kostet kr. 7,- ville det ha oppstått vekselproblemer. Vi håper allikevel å få solgt de fleste avisene, for husk: HELE overskuddet vil gå til et veldedighetsformål.

Til slutt vil jeg få takke ALLE dere som har kjøpt avisen og håperat det vil bli en kosetund sammen med avisen.

Med hilsen
 Vegard Lillebuen

STYRE OG STELL

Russeformann:	Sturla Erstein
Nestformann:	Gro Simensen
Sekretær:	Nina Johansen
Kasserer:	Gunhild Mykstu
Materialforvalter:	Ingunn Haugen
	May Britt Gravningen
	Trine Muggerud
Russevert:	Terje Korsmo
Russevertinne:	Marianne Valeur
Pr. sjef:	Mette Asmyhr
	Grete Ulleberg
Politimester:	Liv Unni Røraas
Togsjef:	Merete Arnesen
Reiseleder:	Sverre Hæve
Reiseleder:	Miriam Gravbråten
Redaktør:	Vegard Lillebuen
Festformann:	Odd Kittelsen

Vi i redaksjonen ønsker alle leserne en god 17. mai og håper at vår avis er den beste i år.

Med hilsen
 Inger-Lise Kylesdal
 Grete Ulleberg
 Turid Brenn
 Vegard Lillebuen

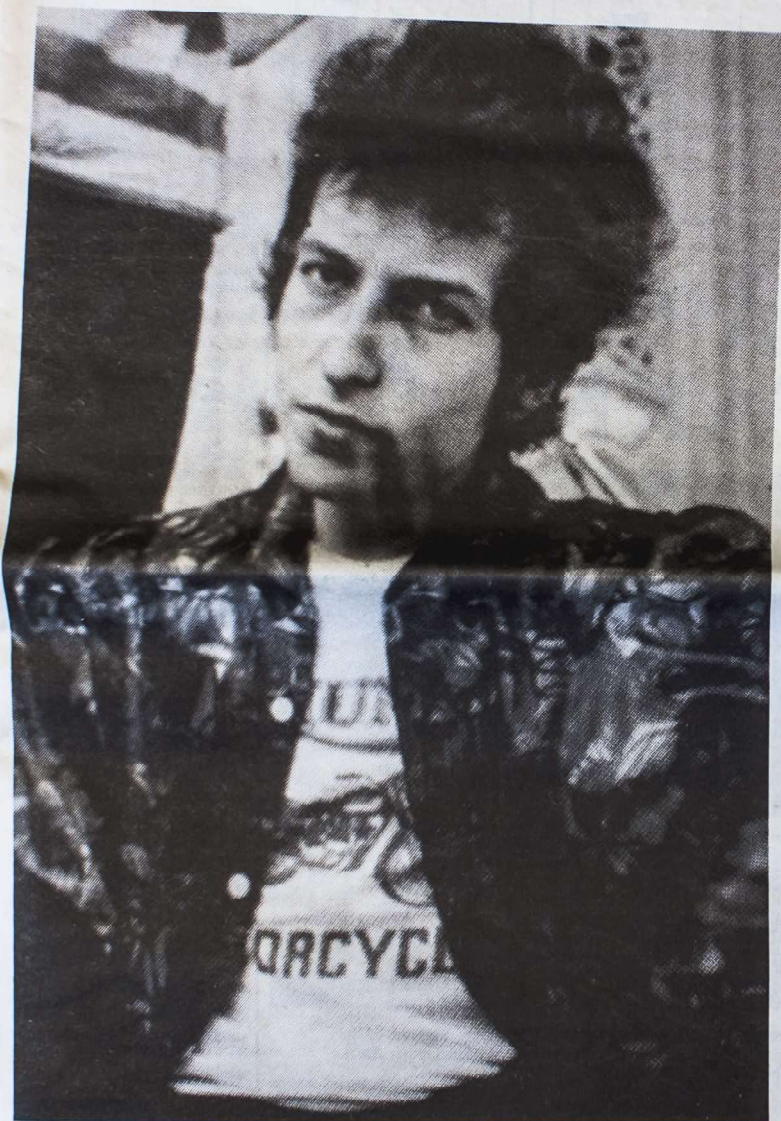
RADIO
hjørnet a-s
 SPITEN
 Storgt. 20 - Tlf. 73 33 57

ELKJØP

- TV
- VIDIO
- HiFi
- RINGMASTER
- CALLING-SYSTEMER

MARATONKONSERT I KONGSBERG

BOB DYLAN KOMMER

Hvis alt går etter planen, vil årets Blåruss arrangere en gedigen maratonkonsert i løpet av året. Et utvalg jobber nå med å få selebre stjerner til vår selebre by. Hvis alt går etter planen, vil legendariske Bob Dylan bli det helt store trekkplasteret.

Denne maratonkonserten vil bli holdt på samme måte som den årlige konserten i Rockpalace i Düsseldorf, som blir vist på nattetid i norsk fjernsyn. Det er bare en stor forskjell mellom disse to arrangementene. Vi vil få de virkelige store stjernene på plakaten!

Arrangementet vil i alt holde på i en hel uke og vil også selvsagt ha med lokale utøvere (hvis de ønsker å delta). Noen av navnene vi har på vår liste er bl.a.: Bob Dylan, Jim Rives Broder Åge, Elvis Presley, Bob Marley, Jim Morrison, D&B Felelag og selvsagt Døro Håland, til glede for våre foreldre. Men som tidligere nevnt, vil vårt store trekkpaster bli Bob Dylan. Vi har nemlig vært i kontakt med den legendariske stjernen, og han virket svært så positiv på vår forespørsel. Han hadde også fått henvendelse fra en eller annen rødrukskomite, men den virket ikke seriøs nok. Hvis alt går som det skal og opplegget passer for Bob, vil vi for første gang på mange, mange år få oppleve Bobben i Norge.

Det største problemet ved dette arrangementet, er hvor det skal finne sted. Men pr. dags dato er det håp om at idrettshallen vil bli stilt til rådighet for de lokale utøverne, mens

idrettsparken vil bli tatt i bruk når de store kanonene kommer. Vi vil med dette arrangementet ikke prøve å ta opp kampen med de store promotorene i Sverige, som arrangerer sine konserter på Nya Ullevi. Men alle de store stjernene syntes at dette var et topp tiltak og de vil stille seg helt fritt til rådighet, uten betaling. Det var vist bare fordi vi var så Blå(øyd?). Nå er det bare å se fram til mange store dager her i Kongsberg. Vi håper at alt vil gå i orden.

Både Broder Åge (t.v.) og Jim Reeves vil komme til vår gedigne maratonkonsert. Begge konsertene vil bli holdt i Idrettsparken, hvis alt går som vi vil.

Se spesielt fram til vår: JIM RIVES-KONSET!!!

glem for all del ikke STAMBROLET

Via Via Bom Bom Bom
Bom get a rat trap
Bigger than a cat rap
Bom get a cat rap
Bigger than a rat trap
Cannibal cannibal sish bom rah
Blårussblåruss rah rah rah
Business Business Business

-Jeg vil gjøre inntrykk på Per. Har du noe som lukter frosk?

TVUNGEN VERNEPLIKT FOR KVINNER

§1
Enhver kvinne er å regne som vernepliktig fra fylte seksten år

§2
Den vernepliktige skal være forsynt med et 1. klasses våpen som skal holdes i meget rengjørt stand; løpet skal daglig smøres.

§3
Ved krigsutbrudd heiser den vernepliktige rødt flagg, hvoretter det påhviler fienden å senke våpenet.

§4
Heises det ikke rødt flagg, skal den vernepliktige, så snart fienden viser sitt våpen, innta liggende stilling, og når fienden er trengt inn i faresonen, gjøres kraftig motstand.

§5
Alle skrik og skral er forbudt under kampen av hensyn til de nøytrale.

§6
Såvel på offensiven som på defensiven skal den vernepliktige sørge for å få fiendens våpen i sine hender.

§7
Hvis den vernepliktige er forsynt med baklader, skal det inntas særlig kampstilling.

§8
Umiddelbart etter hver kamp skal våpenet omhyggelig renses brukte hylstre fjernes, så det ikke finnes noen spor etter kampen.

§9
Bryter den vernepliktige noen av ovenstående punkter, kan vedkommende straffes ved at de i 9 måneder av året må gå med oppakning.

LÄRKRIGSMINISTERIET (Motto: Alltid krig)

K. USE P. ILLER
Kaptein General

Nå da det er så mye snakk om verneplikt for kvinner, har «Blaagendalsposten» vært så heldige å fått disse meget viktige paragrafene om tvungen verneplikt for kvinner fra Lärkrigsministeriet.

DE BLÅ GIR EN TAKK

Takk til de tre i midten, fra venstre for BONAPARTE; Tore Garmo, for SKJOLD KIOSKEN; Olav Eggum, og for JUNIOR; Frank Zachrisen. Her flankeres de av rødrussformannen på venstre-side, mens den blå formannen Sturla Erstein sitter på høyre side. Bak står de respektive festformenn. Den blå til høyre.

Da vi en tidlig høstdag kom på skolen, fikk vi nærmest sjokk!!! Da hang det en plakat på veggen, og på den stod det at BONAPARTE, JUNIOR og SKJOLD KIOSKEN ville spandere en gratis fest på oss. Vi trodde nærmest ikke våre egne øyne, men vi sjekket disse ryktene med de respektive butikkene og de gav oss et positivt svar. Siden det ikke er ofte at slikt skjer, syntes vi at det var på sin plass å takke disse sponsorene. Selv om de tidligere i skoleåret fikk blomster utdelt på Bonaparte, bør de også få en takk gjennom Russeavisa. Det er ikke mange som setter like stor pris på oss

russ slik som de gjør det. Vi inrømmer gjerne at vi storkoste oss den sene høstkvelden, da vi fikk servert topp reker og godt øl. Somen slags dessert kunne vi spise så mye snacks vi ville. Vi garanterer at det var ingen som gikk skuffet hjem fra den festen, (selv ikke de røde). Til slutt sier vi nok en gang TUSEN TAKK, også for rødrussen, fordi vi er redd for at ingen ting står i den røde utgaven. Så hvis det flere som vil lage til et slikt arrangement i fremtiden, sær det bare å varsle. Vi vat å sette pris på slike tilstelninger.

Det er
"JNN"
å handle
hos

RUDINS
fargehandel

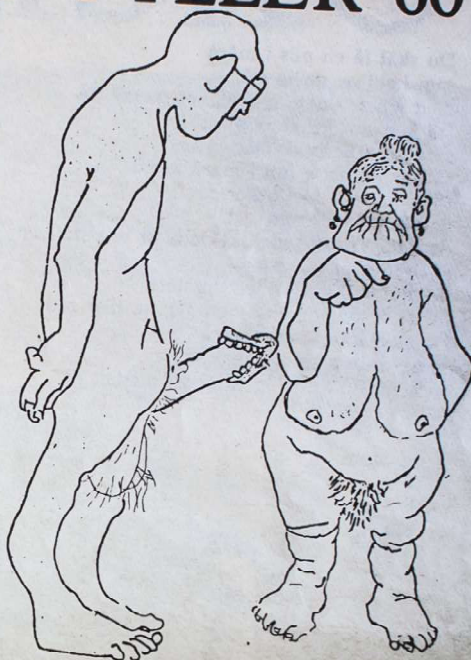
Storgt. 7
Tlf. 73 19 70 -
73 11 50

SLUTTER SEXLIVET NÅR EN FYLLER 60?

Mange sier at sexlivet slutter når en har fylt 60. Men vi har bevis for at dette ikke er sant! En gang i sist måned besøkte vi Skavanger aldershjem. Etter mye om og men fikk vi tillatelse til å bli med et gift par inn på rommet, men fotoapparatet måtte vi legge igjen i resepsjonen. Jeg må si at vi ble litt skuffet da den meldingen kom for da ville vi ikke ha noe bevis for at de over 60 også kan ha det koselig.

Men takket være stor oppfinnsomhet fra det gamle ekteparet så ble det til at vi kunne ta med tegneblokken og dermed var dagen reddet for Blaagendalsposten, samtidig som vi fikk vårt bevis.

Paret på 87 koste seg som aldri før. Dermed skulle myten om at sexlivet slutter så fort man fyller 60 være sprengt! Stå på folkens! Ha det kos gjennom hele livet.

MANGE FINE MODELLER, KOM OG SE!
3 TYPER MADRASSER, KOM OG PRØV!

Kongsberg
Vannsensenter
KRUTTMØLLEVEIEN 2 TLF. (03) 73 35 85

- fortelt
- teltreparasjoner
- båtkalesjer

- andre ønsker
- ta kontakt!

CARAVANUTSTYR

3647 Hvitvingfoss
Tlf. 03/76 80 49

SETERBUA
SUPER

Storgt. 12

KONTAKT SØKES

Ung og holden kar på 85 søker eldre dame på ca. 50 for felles hygge, men ingen må på noen måte tro at jeg er en gammel «gris». Blandt mine største interesser er blandt annet: Søndagsturer med noget attot, vin og kveldskos i leiligheten, video og alt som er gøy. Er det også noen yngre som ønsker kontakt med et hyggelig og sjenert menneske, så ikke nøl, bare skriv. Det eneste som trengs, er å avtale det første koselige møtet. PS! Skriv snart jeg venter på lange og hemmelighetsfulle brev fra beundrere!!!

Bill.merk 666

Alt i

sportsartikler

O. S. Windsvoll

Storgt. 24 - Tlf. 73 15 73

DU SKAL FÅ EN.....

Du skal få en pils i mårå som kald og deilig står med masse dugg og Ringnes merke på Da kan du drikke opp alt som du ikke rakk igår så blir du drita full i mårå kveld Men vist du ikke orker det og alt går galt som sist da kan vi trøste med at dette er ei siste frist at øvelser gjør mester det har RUSSEN klart forstått for både pils og eksamen går nå like godt Da skal få en pils i mårå som kald og deilig står med masse dugg og Ringnes merket på.

Ture Støtt

SOLSIDEN

Jeg ble født på en varm solskinsdag, alle var så lykkelige. Livet bare sol og glede (jeg stå og skinner for meg selv...) Den første skoledagen var morsom, og jeg fikk mange venner, alle ville være venn med meg. Karakterene som jeg fikk var alltid gode. Mine anlegg var enorme. (Jeg tenkte jeg skulle bli direktør eller noe sånt). Jeg fikk mange poeng, og jeg kom meg inn på den skolen jeg ville. Dette var topp, jeg smiler til livet. Så herlig å være BLÅ
Jeg er blåruss. PS! blått er flott

SKYGGESIDEN

Jeg ble født da været var grått regnet hølet ned og de fleste var sure. Livet begynte så dårlig. (Gråter når jeg tenker på det). Den første skoledagen var kjedelig, venner fikk jeg ikke, selv om jeg kjøpte masse gotter til dem (snufs). Karakterene var ikke helt topp nei. Kjempet meg bittert gjennom med lesing og pugging. Gudsjelov at jeg kom meg inn i det hele tatt på videregående. Men skolen ga meg ingen ting. Hyff hva gjorde jeg galt? Jeg angrer på alt, jeg vil heller være død enn rød

Jeg er raukop. PS! rødt er dødt

EN RAUKOPS TIDLIGERE PLAGER

Et par av «de edle blå's» utsendte medarbeiere tok en dag en tur innom det gamle gymnas for å snuse litt omkring. De kom da tilfeldigvis forbi skolens latriner, og fikk se denne meget vulgære utredning om en tidligere raukop's plager (på veggen):

RÅVAMÅL

Eg sat på dass i 30 år medkardialgi og magesår
Eg kjende noko bløtt i ræva - då eg bøgde meg og skræva, sat eg jammen øvst på dungen.
Møkka ho låg tjukk rundt pungen.

Men dassen var for låg og trang, og her ein dag så sa det pang.
Folk i nærleiken låg avsvima, det såg nett ut som Hiroshima.
Folket hørde englesangen då dei kjende møkkeangen.

Eg rava ut av gammaldassen. Møkka rann så blaut av rassen.
Treiv eg meg ein spade stor, grov eit hol i moder jord. Graset visna, trea datt, møkka ned i holet skvatt.

Eg sat og dreit i regn og sno i mangel av ein utedo.
Mange gonger vart eg slitent av å grave hol til driten. Eg dreit og grov og dreit og grov. På myre fann dei mangt eit prov.

Eg sprang igjennom ur og lier. Dritent flång til bae sider.
Snubla over stein og stokk før eg datt og slo meg brokk. Brokken stogga meg i flukta, men dritent fekk han ikkje tukta.

Mens eg låg og skreik og ropa, kom ein kar borttil og kopa.
Da han fekk sjå møkkerenda, vart han bleik og skalv på henda. Typen rava for han datt. Dritent rundt ikring han skvatt.

Tel kommunen kom det klage på min produktive mage.
Folk vart lei av møkk og slam - gammal drit og lukt og slam. Så ein dag besøk eg fekk, da dei ville ha ein sjekk.

Heradsstyret til meg kom, og såg på min beromte vom.
Men då eg opna hovudslosa vart dei alle lett berusa. Då er slepte første lerken, small dei alle rett i dorken.

Renseverk vart kjøpt på spleis, fordi eg berre sat og feis.
Heile renseverket rusta då eg ut av ræva pusta. Atter inntok gassen lufta. Husa råtna opp på tufta.

Ned frå lufta stupa svalen. Røyken han låg tjukk i dalen.
Måsen slutta brått å fly, landa mjukt i sprut av spy. Gammalhingsten full av brunst stell i min møkkadunst.

Då eg på det meste skræva brått den heile ræva. Ut i lag med møkk og drit flaksa tarmar hit og dit. Ja, då vart eg lett for bringa. Grisen brekte seg i binga.

Det vart slutt på alt mitt slit, møkk og råttent lukt og drit.
For då tarmene forsvann var eg ingen ligleg mann. Midt i dumpen vart eg gravlagt medan ukvemsord vart avsagt.

Ja, eg vart ein kar så stor, fekk ein stein med mange ord:
«Her ligg han som dreit oss ut - han med slik ein rassetut.
Men han sprakk av diaré - endelig har vi fått fred.

Redaksjonen benekter ethvert kjennskap til forfatteren, da slike plager aldri forekommer hos «de edle blå».

Nå har scene er fiasko. spilt a jobbet let svæ At den at de i ikke a til tros Etter om sh

RØD FIASKO!

Nå har det nesten blitt en årlig begivenhet at rødrossen setter i scene en revy, hvis en kan bruke slike fine ord om en så stor fiasko. Som vanlig besto revyen av langtekkelige scener, som ble spilt av svært så dårlige skuespillere. Til tross for at det var jobbet mye for å få mest mulig blest om showet, var tilskuertallet svært så skuffende.

At denne revyen ble en gedigen økonomisk fiasko er ensak, men at de få tilskuerne som var møtt fram sovner, går rett og slett ikke an. De anstrengte seg fryktelig for å holde seg våkne, men til tross for iherdige forsøk, klarte de det ikke.

Etter forestillingen spurte vi revysjefen om hva han selv syntes om showet og han svarte følgende: -Jeg kan ikke skjønne at det

ikke kom flere folk til denne fantastiske forestillingen, for denne var da topp, ikke sant? Selv om ikke kronene akkurat overfylte kassa vår, så er ikke det så farlig. Penger har vi nok av. Dette gjorde vi for å prøve oss som skuespillere, og det ble ivertfall vellykket. Men jeg håper at neste års russ har bedre lykke med publikum, avslutter han.

Det samme håper også vi, og vi håper også at de ikke må bruke penger fra aksjonskassa, som skulle blitt gitt bort til et veldedighetsformål, blir brukt til å betale kinoleien neste år.

Noe positivt var det da tross alt med forestillingen. Siden det ikke var noe særlig publikum til stede, klarte ivertfall de få fremmøtte å sovne.

KONGSBERG VAREHUS

Central-GRILLEN

Trygg Ur

Urmaker Trygg Deildok
17. Maigt. 2, 3600 Kongsberg, tlf. 73 17 03

BARNE- SIDE

SPILLEREGLER:

- ① Bare for kjøpere av BLARUSSAVISEN
- ② Bruk Ludutørringet
- ③ Alle kast skal fortelles på båndet. Når kringingen havner under søjlen 21, trykkes alle som ugjyldig kast, og deltakeren må stå oven EN omgang
- ④ Rette følger avgjøres når første mann er i mål

År
Ma
val
en
ogs
inter
aviser
april-
bekje
Mot
Karl
i sin

Vi var se
Anne Ma
like levet
eligheten
film! Plu
på Grand
briller. V
takt, og
igang, da
hva hun
araruss
-Det er et
er fantasi
om min
Kongsber
Og for vi
talte Ann
lig om hv
levde rus
siden. Ja
russetiden
-Kjempes
altri glem
ter og her
ker i Kong
het til å g
kunne gå
uten at n
Eksamen
russefeirin
skulle ut
ingen var
man fikk
mulig fore

VÅR ÆRESRUSS

ANNE MARIE OTTERSEN

Navn: Anne Marie Ottersen
Yrke: Skuespiller
Bosted: Majorstua i Oslo
Alder: 40 år
Barn: Ja, to gutter
Fødeby: Kongsberg

Årets æresruss er altså Anne Marie Ottersen. Vi har ikke valgt henne kun fordi hun er en dyktig skuespiller, men også fordi hun er et levende og interessant menneske. Blåruss-avisen tok en tur til Oslo en april-dag, for å stifte nærmere bekjentskap med vår æresruss. Møtestedet ble Grand Cafe på Karl Johan, hvor selveste Ibsen i sine gamle dage... vanket.

Vi var spente på møte med Anne Marie Ottersen. Var hun like levende og morsom i virkeligheten, som på teater eller film? Plutselig sto hun i døren på Grand, anonym med mørke briller. Vi fikk straks god kontakt, og samtalen var livlig igang, da vi spurte henne om hva hun selv synes om å være æresruss i sin egen fødeby? -Det er en stor ære. Synes det er fantastisk gøy. Minner meg om min egen russefeiring i Kongsberg. Og før vi fikk sukk for oss fortalte Anne Marie Ottersen vilig om hvordan hun selv opplevde russefeiringen for 20 år siden. Ja hvordan opplevde du russetiden? -Kjempegøy, det er en tid jeg aldri glemmer. Vi skrev plakater og hengte rundt på butikker i Kongsberg. Vi hadde frihet til å gjøre som vi ville. Jeg kunne gå ut kl.3 om natten uten at noen sa noe på det. Eksamen var vi ferdig med da russefeiringen begynte, og vi skulle ut i livet. Jo, russefeiringen var noe helt spesielt, og man fikk lov til å gjøre alt mulig fordi en var russ.

Anne Marie Ottersen kunne også fortelle at de hun var russ sammen med i Kongsberg, har møtt hverandre hvert femte år for å bli som russ igjen. Senest for en tid siden feiret de 20 års jubileum på Knutehytta med brask og bram..... så en mer passende æresruss kunne vi neppe finne. En hører så mye snakk om at det bare er «fyll» med rusen, hvordan var det når du var russ? -Ja, alkohol var det, og vi hadde det helt topp med det. Tror ikke ungdommen er noe dårligere idag, enn de var før. Rusen og alle andre må få nytte alkohol som de selv vil. I andre land drikker en vin, sprit og øl og slapper av med det. Her i Norge er alkoholen et hysteri, og jeg tror at det er derfor vi har så mange problemer med akkurat drikking. -Noen får skyldfølelse fordi de drikker, og heller i seg enda mer for å glemme at man er en «taper». La det bli litt friere så tror jeg vi kan nytte alkoholen, og kose oss med den. Men når vi først har en æresruss som heter Anne Marie

Hvordan vil det gå i framtida tro? -undrer vår æresruss

Ottersen, kanvi ikke unngå å komme inn på skuespilleryrket. Har du noen gang angret på at du ble skuespiller? -Nei, jeg har aldri angret på at jeg ble skuespiller, kunne ikke tenke meg noe annet yrke. Det er utfordrende hele tiden, og stadig lærer en nye ting. I Kongsberg var det ikke de store muligheter for å spille teater, men var med på det meste av andre aktiviteter slik som speider'n, pikekor, turn osv. Som de fleste vet er ikke teater noe ni til fire jobb, og det kreves mye av deg selv både fysisk og psykisk. Til sine tider kan det bli for mye strev og slit, -men så har vi det jo mye mor-

ro også, sier en smilende Anne Marie Ottersen. Hun forteller videre at hun kom inn på teaterskolen etter annet forsøk. Etter teaterskolen har hun vært ansatt på Nasjonalteateret i Oslo. Og siden har hun jobbet der, bare avbrutt med to år ved fjernsynsteateret i NRK. Vi kjenner henne også gjennom en rekke hørespill i radio, vill-villere villaveien i Halv Sju, og norske filmer som Hustruer 1, hvor hun nå også er ferdig med innspillingen av Hustruer 2, som norske seere snart vil få mulighet til å se på kinoene. At det var et hyggelig og inspirerende møte med vår æresruss, er herved underskrevet.

Spaserende nedover Karl Johan i april-sol, sa vi takk til Anne Marie Ottersen, og velkommen til oss på Kongsberg 17 mai 1985.

12
GUNHILD MYKSTU
Kasserer

Gunhild sitter i midten av klasserommet og klukker og ler, når hun titt og ofte strikker på noen nye kler. Hun skriver ofte brev til sin Henning som jobber på Mallorca, men i mellomtiden tar hun med Bamse og Binna en polka. At Gunhild er kjent for å smile fra øre til øre, kommer kanskje av at hun for var en danseløve. Hun er en koselig jente med mye fult, og på våre ville feste er hun aldri mutt. I hele år har hun hatt pult sammen med Hans. Det hender også de tar seg en dans. Hun logrer med halen og skyter den fram.
HAR SAGT: Da kommer jeg fram.

9
BENTE FOSS

Bente er Heges høyre hånd (sitter ihvertfall sånn) og er også ganske stille av seg - av og til da. Vi er alle litt redd for at vi vil se lite til Bente i russetida, da hun har en ganske fersk interesse - Stenten han). Siden de traff hverandre på et dobesøk i sommer har de begge vært helfreiste. Men Bente har også andre interesser, nemlig håndball. Stadig kommer Bente morbanket på skolen, da har hun spilt kamp - ikke vært hos Sten. Sten er nemlig en snill gutt, skal vi tro hva vi hører. Stens kjæleavn på Bente er «Flettfrid». Skjøner ikke det, hun har jo verken fletter eller flid. STØRSTE BRAGD: Da vi var på jakt etter russebil, ville Bente at vi skulle kjøpe Transit sportsmodell - med knuste ruter i. Hun skjønte ikke hva vi lo av.

15
STURLA ERSTEIN
Formann

Sturla er årets russeformann, og holde taler er noe han kan. I Erstein's hvite hus vi ofte er, da er det ofte strimfullt vær. I unge Høyre Sturla går, og de han mange impulser får. I Ten Sing han også har vært med, men slutta fordi han fikk for mye te. På skolen er Sturla sjelden mett, andres matpakker spiser han lett. (Det synes han er fett) Sturla's kjoretøy er en mørkbrun Mazda og noe annet vil han ikke ha, dermed BASTA. Før jul Sturla på heilstudio gikk, men slutta fordi han ingen muskler fikk. I Funkelia Erstein oigst er å se, der florter han med damene, både to og tre. HAR SAGT: Til matlærere Fosbæk, det er ikke nok «Jeg så'n bare reiste seg»

48
GUNHILD BRENNMO

Gunhild fra Bromma går ofte med hendene i lomma. Første året gikk hun på Ål, det var fordi hun var litt snål. Men smått om sen kom hun på bedre tanker, og nå hun her hos oss vanker. Like ved skolen hun hybel har, så trimmen hun bedrar. Bikurs hun tok, men skjønte ikke stort. Hver fredag hun på toget drar, fordi hun lengter hjem til mor og far. Men også en annen med lengsel venter, som henne på stasjonen ofte henter. Hvis Gunhild hånden finner, hun tar fram sine strikkepinner. En dag i høst hun lappen fikk, og lån av bil hun tok for gitt, men hennes far har holdt på sitt. Tunglært som hun er var Handelsskolen et stort besvær.

38
MAUD ARNESEN

Maud er egentlig fra Veggli, men oppholder seg det meste på Lampeland. Kan det være en viss Gunleik's skyld? Maud bor på hybel i en slitt lagerbygning og mere slitt er hybelen blitt, nå som hun har gått her på Kongsberg i 2 år. Det første året tilbrakte hun i Hallingdal av en uforklarlig grunn. Hun er klassens kruttønne og en gang eksploderte hun maksimalt i en gymtime på grunn av rått spill i basketball. En annen ting er også at hun svarer gjerne saklig og usaklig i tide og utide. Maud er et sporty menneske som holder seg slank ved hjelp av aerobic og tar å sjøl i hverfall. På skolen er Laagendalsposten, tab og toy faste poster på regnskapsbudsjettet, og i timene går det for det meste i strikking (Spook etc). STØRSTE BRAGD: Leste Donald i Nettis time og ble oppdaget.

37
LISE SAASEN

Lise kom med kråka og ble sluppet ned som et typisk B-menneske (et sånt skikkelig skapt et vet du) P.g.a. dette er hun noe distre og uoppmerksom om morran. Hun har også en tendens til å sovne og særlig i timene. En gang hun var kommet skikkelig inn i Drømmeland ble hun vekket med et vennlig klapp på hennes mens et jævlig latterbøl slo imot den raue tomaten. Lise elsker smagodi, mat, jazzballer og gutter, og kommer aldri fra en fest uten blåmerker og stive knær p.g.a. ukontrollert, utslipp av energi. STØRSTE BRAGD: Kom en time for seint til tentamen og sovna!! TYPISK: Prater for høyt. YNDLINGSUTTRYKK: Hø? Skikkelig bra!

56
GERD BRITT HVÅLE

Her er odeljenta fra Nore, som er helt på jorden. Gerd Britt sier ikke ofte mye i timen, men det tar hun igjen på fritiden. Sammen med Even hun leilighet har, og når ofrsjøel hun tar, tyra ut drar. Hun jobber hele heiga lang, på Hotell Norge's restaurert. Denne jobben har hun fått, fordi hun husmorskolen har gått. Utdanninge hun trenger, for å tjene masse penger. Ved siden av Mari hun på skolen sitter, og bort på henne mange titter, for de vet at i lomma tobakken ligger, og hun svarer ja når andre tigger. Gerd Britt Laagendalsposten ivrig ployer, men han Even henne ikke føyer, da hun en dag en brudekjole fant, -----avisa den forsvant.

26
LAILA KOLVIK

Laila fra ei halvøy i Tyrifjorden, begynte på handelsskolen. På Frøhaug & Wathne hun trakkede de to første år, men som alle forstår, det siste sammen med oss hun går. Hun smiler når hun til skolen spankulerer, og drømmer om alle de gode karakterer (som fra henne spaserer) i høst hun en dag invisterte i en Taunus som alle imponerte. En vinterkveld den kranglet med et autoværn, og Laila hun ble ganske fjern. På første pult hun med redsel for at loven lipper. Der de ligger oppå hylla. Laila aldri går på fylla. Skiftet etternavn hun har, og siden hun hver helg til Tyrifjorden drar. Trodde noen hun var gift, men hun har ei vært på vift. Når russeren før sine «plikter» Laila oss andre svikter.

33
GRO SIMENSEN
Nestform.

Gro er klassens eneste Darbuing, og det skulle vel forklare det meste. Hun er klassens overhode - uten hode, med interesser og IQ=null. Kjeften har hun imidlertid i behold - hun elsker å kaste dritt til lærerne (da det ikke for bokstavelig). Gro & Lise utgjør klassens radarpar på fler enn en måte. De er to små spriklende svarte småjæveler på første benk. Gro er ikke særlig sporty anlagt, så i gymtimene er hun mest aktiv i dusjen (er allikevel slank og smekker men med tendens til mage - som vi håper vil holde seg standby også ETTER russetida). Pleier å si med munnen full av latter og et snev av hysteri: «Hysj da Lise» Som dere altså skjønner er Lise en meget betrodd venn.

47
MARI NARUM

Mari med Opel'n hun kjører, som et lyn på alle slags fører. Spør du Mari hvor «stedet» er, svarer hun Sigdal ligger mitt hjerte nær. På vår Handelsskole hun alle år har gått, men mellom første og andre tok hun et hopp. Første året mange lurte da de møtte henne ute, for på samme tid satt hun ikke og gjorde seg flid. Mari landbruksskolen gikk, og hun sine papirer fikk. Der hun lærte å kjøre med tilhenger, noe som en odeljente trenger. Mari er ofte på Åmot å se, mon tro hva som lokker henne til det???? Og når hun jobber søker nå hun en i Sigdal håper å få. Blant oss, hun flest år på bakken har fått, men alle synes hun holder seg godt.

28
HANS HEDENSTAD

Real.åpen, koselig, snill og grei. Hans er navnet; med sil og hår på snei. I sin knallgule Opel Hansemann til skolen ankommer, og dette gjentar seg både høst, vinter, vår og sommer. Hansemann har gjennom hele året vært klassens morromann, og mangen god og lang latter, skyldes nettopp han. Det er ingen hemmelighet at gutten til Line rodruss et godt øye har, turleduer har i over 3 år vært et flint lite par. Men vil Line for evig ha en slik grepa kar, ja, da sier bare vi at hun bør være snar, for det er nok mange som til ham et godt øye har. At Hans er eneste gutt på en russebil med fem, synes vi er så modig at han fortjener en stor klem. STØRSTE BRAGD: Gikk på ski i klasserommet og vellet 3 skolepulten.

4
ODD KITTELSEN
Festformann

Oddern er klassens morromann, og han setter ofte igang med en sang, på språk som ingen andre kan. I sammen med Terje han danner en «klikk», og de av gud ikke sangstemme fikk. Som resten av Family'n, Oddern klarinett spiller, og ut av den kommer det herlige triller. Noen sportsmann har Kittelsen aldri vært, men oppist og iud surfing er noe han har kjert. Han er ofte oppe i diskusjoner med lærer Svendsen, og det under med å si -det er jo helt på grensen, Svendsen-. På gatehjørner og rundtomkring ellers odd med sin kjære Wenche står og kliner, og det er kanskje grunnen til at det fra den kanten kommer noen sure miner. STØRSTE OPPLEVELSE: Våknet opp på fest, og fikk se live-showmed redaktøren i hovedrollen. STØRSTE BRAGD: Satte døra til klasserommet i vranglås, med lærerna bankende på utsida. HAR SAGT: Til Fosbæk. Hei setal

Bakert i alder anno dem nå as som en to noe gått i Onsker di innom Bot gang. Utov KV-musiki den er det asfalten og siden har

Ei real, god o på Wenche. F og kanskje de guttene i Jond skyde hvem de en Wenche til hun lo. Hver har en masse b ankommer. STØ

Gren hvem som i er Øyvind som så av øya. Han er kl han får både Ser er i hollubstamen Timoteus er hat dagen lang. Bri velger å bli cam på buren til stu dem på denne p

I mail-øb gjorde breten. Da hun Kongsberg ville e den kassen kom rett på. For det nå. Hver dag du Kongsberg har. ofte i måler trekk sies på. Hun to sene på. Manng langsom tritt. Hun gøtne en fest.

15
RSTEIN
Formann

2
KRISTIN JOHANSEN

Bakerst i hjørnet finner vi klassens roteopp. Derfra hører vi aldri annet enn rasling fra ukeblader og utrop som «hvor er vi hen nå a» og «nei, nå skjønner jeg ikke no». Kristin kjører rundt som en tornado i sin hvite Datsun. Ifølge henne selv er det aldri noe galt med vidunderet - det er bare det at den ikke virker. Ønsker du å treffe Kristin i helga kan du bare stikke en tur innom Bonaparte. Der er hun stamgjest med nye kavalerer hver gang. Utover Bonaparte er Kristins interesser å spille saxofon i KV-musikken og å mække bil. (ikke Datsun da selvfølgelig for den er det jo aldri noe galt med) STØRSTE BRAGD: Slo huet i asfalten og fikk nesten hjerneystelse uten å merke noe - og siden har vært sann.

3
HEGE GUSTAVSEN

Hege 1.63 på strøpelesten er, og liker å gå med bare tær. På Vestfossen City bor, hvor også har trådt sine barneskor. På jazzbalett-trening en gang i uka hugår, men lite trening og trim alle fat. Hu en finsk kjæreste har, han heter Heikki og er en kjernekar. Innenfor skolen er karakteren god, men utenfor kan det variere no. Peiling på bilen hun i alle fall har, kan ha lært no av sin kjernekar?? Barnekjør Hege også er, hu strikker dusinvis av barneklær. Når Hege nå i år er russ, harå tenkt å ta seg en KJEMPEFEST?

59
ODDLAUG TRØSENG

Tukudalsprinsessa ble født i -65, og kom til oss med «fynn og klem». På Gjerdes hun begynte, men «et hvileår jeg trenger», hun etter to år forkynte. Hun da et år på «vaffelgyggen» gikk, og dreis på kakebaking fikk. Nå er hun kommet til oss, og hun prater som en foss. Hun er aldri vanskelig å høre, og hun har lett for å legge seg bort i høylytte diskusjoner før, og hun har lørdag hun tar fram klut og vann, og gjør reint for en «gammal» mann. I helgene er Oddlaug ofte i Lyngdal å se, kanskje det er en hensikt med det? Oddlaug er ikke den som sier nei til en fest, og til vorskjel hun innbyr alle som sin gjest. ÅRETS BRAGD: Kjøretur på taket. STANDARD UTTRYKK: Kjøkt det!

in kan. I
r. I unge
Sing han
re te. På
han lett
n Mazda
Sturla på
er fikk. I
ne, både
kke nok

37
SEN

40
WENCHE LØVER

Ei real, god og livlig jente, det er en karakteristikk som passer på Wenche. Politikk, gutter og ridning synes Wenche er knalt, og kanskje det er nettopp derfor hun Coboy-Laila blir kalt. Til guttene i Jondalen har Wenche hatt et godt øye, men med å skjule hvem det har vært - ja der har hun vært nøye. I vinterferien Wenche til Marokko dro, og når hun kom tilbake bare gliste hun og lo. Hver morgen både vinter, høst, vår og sommer, har vi hørt en masse bråk, og da er det Wenche på sin grønne rokk ankommer. STØRSTE BRAGD: Ble sjuk FØR grisefesten!

42
MONA HOVERUD

Mona Banditt i lille Hostvedt City bor, og der har hun i mange gutter slått klor. Bein i mesa har nå jenta alltid hatt, og det er nok grunnen til at Mona er så fryktelig skakk. Språkbruket til Hoverua er en historie for seg selv, og ellers finner hun på grusomt mye faenskap og sprell. At Mona er noen sportsidiot, nei det kan ingen si, men hva hun driver med på kveldstid da, nei det skjønner ikke vi. I helgene Mona ofte på Rica er å se, og som oftest sitter hun da på en eller annen gurt sitt kne. At jenta liker morrobrus, har ikke satt noen synlig spor, men vi kan ikke dy oss; stakkars hennes tilkommende svigermor. STØRSTE BRAGD: «Snubla» i bassengkanten i svømmehallen, og datt uti med gymklær og joggesko på.

18
TERJE KORSMO
Vert

Helt foran ved kateteret der sitter det en blid og koselig krølltopp. Terje heter han og er den heldige eier av klassens mest mandige kropp. Alle i klassen er imponert over Terje's lange nakne hår, og den lengden skyldes nok at han til frisøren sjelden går. Ved årets russevalg fikk Terje rollen som russevert, og det er nok grunnen til at det over våre russekroer har vært en ekstra «snert». I fotballens tegn en gang i -66 Terje ble født, og derfor går han av fotballen aldri trett. Fisking er Terje's hobby nr. 2 og i vår han opp mange kilo dro. Terje er fri og frank, og kanskje nettopp det er grunnen til at han holder seg så spenstig og slank. HAR SAGT: Utrolig mye dumt, som ikke egner seg på trykk. STANDARD UTTRYKK: «helt topp»

B-men-
un noe
lens til
ikkelig
pp på
trynet
naten.
: aldri
ollert,
int til

7
ØYVIND BRINGSRUD

Gjett hvem som kommer fem over ni, morratrett, men blid. Det er Øyvind som akkurat har hoppa ut av koya, og fått søvnen ut av øya. Han er klassens sos.ok. og mattegutt, og det hender ofte han får både Ser og 6er, selom han skjelden gjør lekser. Øyvind er et friluftsmenneske, han liker bedre å være ute enn inne. På Tinnoset er han ofte å finne. Med snøre og stang han fisker dagen lang. Bringsrud har sikret sin framtid, etter skolen han velger å bli campingvognselger. STØRSTE BRAGD: Har rygga på bilen til studienspektør Ole Evju. HAR SAGT: Det gikk dritt på denne prøva å. (fikk 6).

10
HEGE TYLDUM

Det var en gang en artig og bitterliten blomsterknopp som plutselig åpnet seg, og ut spratt det en liten rødtoppl Hege ble navnet og blomstringen gikk fort, kanskje skyldes dette at jenta hadde mye hun skulle ha gjort? På skolen hører vi ikke fra Hege så mange kvekk, da liker hun heller å sjokkere i klesveien, hvor hun er manges store skrekk. Når Hege på Bonaparte danser, er det ingen sak å se at rytmen i henne har sitt bo, og mange av det sterke kjønn blir nok i knærne mol Hege elsker sjokolade & sotsaker, ja det har vi sett, men heldiggrisen har allikevel ikke et gram overflødig fett. I løpet av året det nok en del gutte-eventyr har vært, dette skyldes heldigvis ikke Kong Alkohol, for det er sjelden Hege tar seg en knert.

14
AASE GUNVOR MØRCH

På Nedre Haugan ei odelssjente ble født, og Aase Gunvor det ble hun døpt. Hun til Kongsberg Handelsskole i andre klasse kom, og i Svartås fikk hun leid noem rom. Hun i begynnelsen stille var, men etter hvert kom hun med noen raske svar. Nå prater hun i et kjør. Er det no rart man av og til blir litt ør? Men når hun matpakka spise får, stillheten i klasserommet rår. Ei sporty jente Aase Gunvor er, og håndballen står hennes hjerte nær. Men andre interesser hun også har, og ofte hun uten motorsaga på skauen drar. Hun tar gjerne en fram, så en fest det går jo an. Da blir hun som regel ganske vill, men som oftest er hun snill.

33
N
1.

e det
er og
ker å
: Lise
små
særlig
n (er
om vi
r å si
Lise.

27
INGUNN HAUGEN
Materialforvalter

I mai -66 gjorde Ingunn sin inntreden, og da var det slutt på freden. Da hun bare ett år på Rosthaug kunne ta, hun til Kongsberg ville dra. Sammen med Aase-Gunvor hun satt, og fra den kanten kom det sjelden et knatt. Det har de begge fått retta på, for det kommer stadig bemerkninger fra den kanten nå. Hver dag hun fra Vadsroa drar, fordi hun ingen hybel på Kongsberg har. På nedre Sigdals demelag hu spiller og ballen ofte i målet triller. I tynn luft trener hun også gjerne, tro om vi kan skimte noe i det fjørne? For Ingunn er det ingen som får sjans på, hun har vært trygt forankret hos en «skogens sønn» lenge nå. Mange en gjenner har det blitt, for i timene strikker Ingunn tritt. Hun bak rattet er å finne mest, men hun tar også gjerne en fest.

57
KARI-ANNE SELL

Frekk og freidig, men også god og snill. Kari Anne, det er jenta som er vill. I 3 lange år vi med Kari Anne har slitt, men det er dog ingen ting; Jan Tore har i 4 år hatt det stritt. Kari Anne har sansen for (hånd)baller, treffsikkerheten er skremmende (!) og i målet det ofte skaller. At jenta er vill for 2, det viste hun på en rød/blå kro. Etter å ha fått dampen opp, fungerte hun som et lokomotiv uten stopp. I januar Kari Anne til Puerto Rico dro, med Jan Tore i kofferten og hotellrom for 2. DIALOG mellom Kari Anne og lærer Svendsen i sosialøkonomi time: Svendsen:Også var det den prøva de da, frk. Sell. Kari Anne: Jammen i svarte svingende, da.

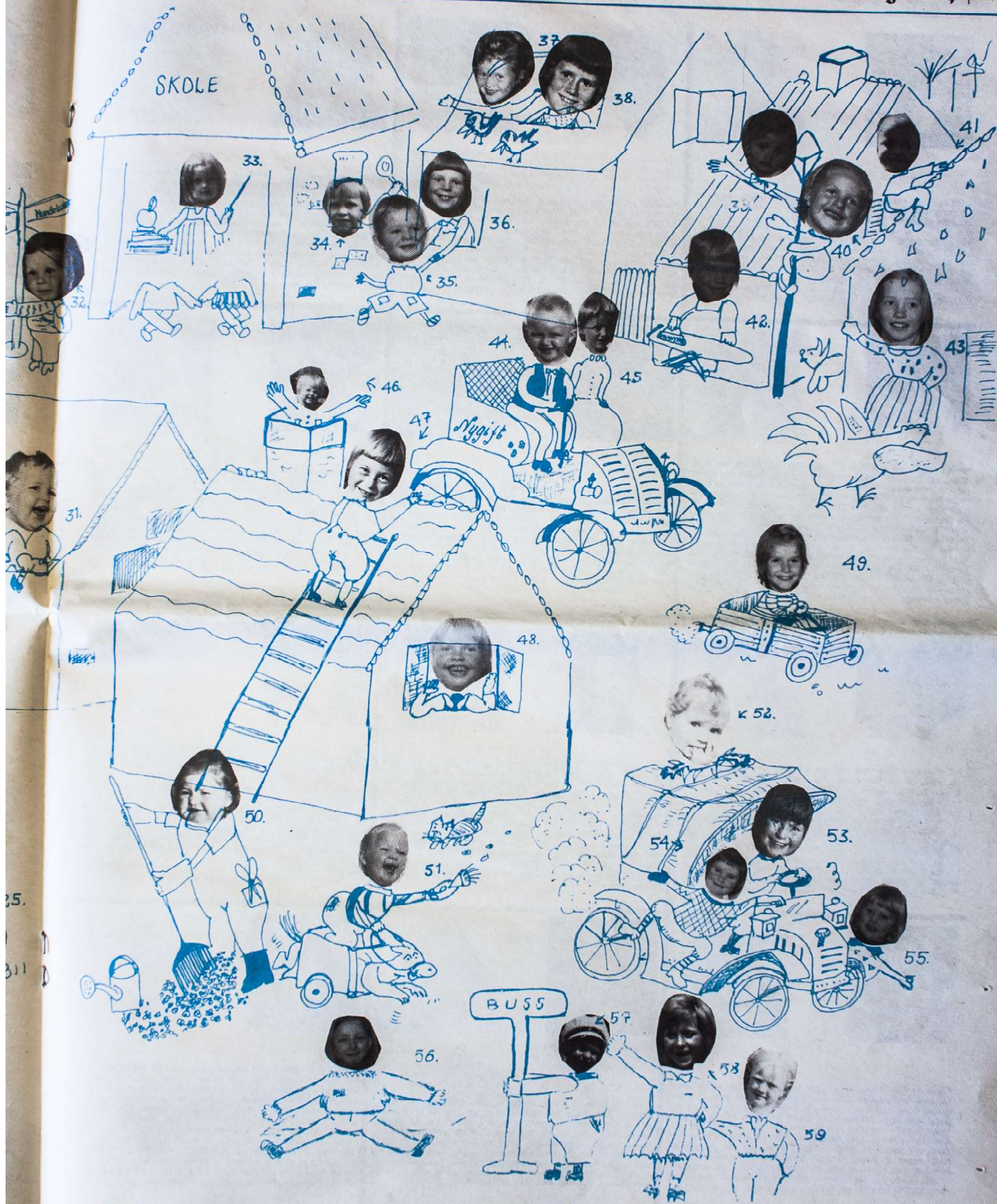
55
TRINE MUGGERUD
Materialforvalter

På bussen fra Krekling to minutter på ni, kommer det ei som alltid er blid. Når hun ikke bussen tar, hun en rød Opel i reserve har. Som en strek over Basserudåsen kjører, på alle slags fører. Når Trine er blid, får hun «skravla» på gli. Da har vi andre ikke no å si. Selv om hun liker skolen ganske godt, hender det at hun av og til får nok. I «spissen» hun matpakken må ha, for uten den, er hun ikke gla. En kaffekopp hun gjerne tar, når hun på besøk drar. Trine er ei arbeidsom jente, og hjelper gjerne gamle og kjente. Hun liker håndarbeid, og særlig hekletøy, og har det stort sett bare gøy.

4
EN
nn

med
Terje
Som
kom-
aldri
an er
ofte
ørner
ir og
nten
knet
slen-
slen-
med
sotal

45
METTE ASMYHR
PR-sjef

Liten og god, men skikkelig stor og grov i kjeften, Mette er Vestfossens svar på Bette Midler og har derfor teften. På bygda har hun funnet en son nok ikke har så mye å si, for Mette er nok den som er vanskelig å få på gli. Frode er snill og han til Mette ofte kjøper noen fine klær, men allikevel hender det at hun titt og ofte kaster sine fjær. I «gamle» dager oppholdt Mette seg mye i det våte element, jenta var en lovende svømmer, men p.g.a. mye trening ble hun nok noe klemt. For oss i klassen har Mette i hverdagen et lite lyspunkt vært, og fra den kanten kommer det gullkorn og av og til en liten «fjært». STØRSTE BRAGD: Prøvde å sjekke Kari Anne på vorspiet for grisefesten

53
MAY BRITT GRAVNINGEN
Materialforvalter

Mai-Britt er klassens geni, og hun har som oftest novetuttgått å si, når hun får kjeften på gli. Når de andre kommer litt på skrå, er det hun som passer på, selvom hun helst vil passe de små. I vinter hun lappen tok, men hun kjører som en lort, for kadetten går ikke særlig fort. Håndballen hun enda liker godt, for brøren står skjelden i ro, for May-Britt tar gjerne en kopp eller to. Håndarbeidet vinner, når hun i hendene får noen strikkepinner, men hun tråden skjelden finner. Hun som oftest med Trine og Aase-Gunvor er å finne fordi de mye har i sinnet.

0
LIV BERIT VATNEBRYN

Hører man en kneggende latter, er det bare Beive-it som skratrer. Flesberg er stedet hun kommer i fra, men det synes hun faktisk er vel og bra. Inn i klassen hun kom, ja som en stor hamburgerbalong. På Amerikansk High School hun gikk i fjor, før hun reiste hjem til sin far og sin mor. På skolen er hun aldri helt rolig og snill, men det gjør ikke så mye for dagene får hun til. BK Volleyball og Bonaparte, det en ting man også må ha med, for Beive-it spiller Volleyball og danser disco til svetten renner, og får hun høre noen som snakker nedsettende om det, hender det at hun tenner. Når hun på de rødes territorium vanker, hender det at gjenglemte tyggisser i munnen hennes forsvinner (kjempetra).

51
GRETHE ULLEBERG
PR-sjef

Ser du ei lys jente som stresser rundt omkring, er det slett ikke ingenting! Da er det Grethe som kommer, og smiler om det er vinter eller sommer. På skolen sitter hun på nest bakerste pult, ordner og mikser til hun er innhult av sult. For Grethe er ie jente som tar sine oppgaver alvorlig og gir ikke opp selvom det går litt dårlig. Hun sprudler av energi noe som snitter over på en annen stakkars soveamani. Jenta strikker og syr hvis hun blir bedt, og det er slett ikke det verste vi har sett! Grethe lager liv og røre der hun kommer, og det er det utroligste hva hjerte og hjerne rommer. Hvor enn Grethe reiser eller går, vil hun bli husket av oss i mange, mange år. HAR SAGT: Jeg sendte engelskboka mi til USA jeg! STØRSTE BRAGD: Grethe fant en «propp» under bilen og dro den ut. Når hun lå under bilen med øjeblik i ansiktet fant hun fort ut hva den «Proppen» var til!!!!

1
ANNE GRETE ØYBERG

Av den «yngre garde» finner vi Anne Grethe som er født og oppvokst på Flata. Hunslang seg ned på skolebenken etter 15 år med mann og barn, og er nå klassens kløpper nr. 1. Vidar heter hennes mann, men det er lite hun ser til ham. Fransk er AG's sterke side, der kan hun si både «Je t'aime» og «libre». Pliktoppfylgende hun kommer til skolen hver dag i sin lille grønne fiat. Etter to år med Anne Grethe er hun nå blitt klassens mor, og ser etter at alle nå har blitt voksne og stor. Stille og rolig AG er, men på tirsdager hun på symote drar. Da går skravla jamt og trutt, helt til det er slutt. FAST UTTRYKK: «Skjønner ikke noe, jeg». «Hvordan skal vi rekke alt detta da?».

34
HILDE STØE

Føtt i Vardo, bodd på Gardermoen, men no aktuell på SKOLLENBORG. Hva er det som er blått og rett som det er kavner i grofta? Jo, det er Hilde og stakkars Truls (stakkars Kadett). I timene forsøker Hilde å gjemme seg bak et skall av beskjedenhet og ro, men den gang ei, jfr. zgrisfesten og div. russekrøer. Dessuten har Hilde den fine evnen til å kunne sove med øynene åpne i timene. For tiden er Hilde fri, så pass dere gutter, tv, tv. Hun har dessuten vært speider, men det er lenge, lenge, lenge siden nå. Men ellers så er ei kjekk og grei jente med en jævelig latter. HAR SAGT: Jeg skal BARE ha med meg slutten. STANDARD UTTRYKK: «Nemmen Marianne da. «Det var det det var ja!

46
KARI BERGER

Når man ser ei jente med smil om munnen, lys i håret og briller på nesen, er det Hvittingens Kari som er ferdig med helgens fresen. Stille på skolen og drømmende i blikket, da er det vel men kan reagere som en tiger når læreren prøver å gi en elev masse smiger. Ho er som vårs andre skoletrotte sitter og tenker på sommeren, og allidens støtte. Om kveldene er hun noen ganger på Ungdomsklubben i Hvitvingfloss der jobber hun som en albatross (mon tro hva som menes med det?). Derfor er det bra at man kan ta seg en liten hønseblond på skolen. Energien hennes kommer tilbake fra hutthetia når hun setter seg i den grønne Sabben og gjør den klar for hjemreise. Neste år veit ikke Kari hva hun vil, men alle i klassen ønsker henne lykke til.

ARNE FRØDRICKSEN

Barnehageonkelen som hoppa rett inn i 3 klasse, det er Arne (klassens eldste «gutt»). Hans store interesse er folkedans og hvitlok. For å skli inn i det nye miljøet, tok tobarndspappaen hull alltid smur like fort rundt for ham. Han lar heller ikke en diskusjon gå ifra seg, enten det gjelder barnehagepolitikk eller han som får jobben med å overtale læreren når det trengs. Dette gjør han ved å følge dem fra zommerstad og bort til klasserommet etter nesten hver time. STANDARD UTTRYKK: Hm, hm, jeg mener, uff (stønn). HAR SAGT: Folk skal ikke bare ha et større stykke av (samfunns)kaka, men de skal eie hele bakeriet. (Snille Arne AKP ml).

39
NINA JOHANSEN
Sekretær

Nina er klassens eneste Nordlending, men allikevel ble hun født på Kongsberg Sykehus. Nina er kjempe treig. Hun er alltid etter når det gjelder å skrive av det som står på tavla. Trass i at hun er så treig, er Nina sekretær i nesten alle foreninger hun er medlem i. Spor du Nina om noe må du smøre deg med tålmodighet og vente i 5 minutter. Hvis ingen reaksjon, spør en gang til. Fritiden holder Nina til på Gamle kroa hvor hun serverer for sin fremtidige svigerfar, er hun ikke der er hun å finne hos sine to kjæledegger, typa og en kveleslange. Nina og kjæledegenes interesser er Am car bilier. Ninas verste fiende er bybuss 2 (den er så klengete). STANDARD UTTRYKK: Frøken, jeg har ikke fått lest fordi, fordi,..... STØRSTE BRAGD: Da hun for en gangs skyld var så stresset at hun presterste å servere samme bord to ganger på Kroa.

8
SVERRE HÆVE
Reiseleder

I februar måned det salige Guds år -65, spratt det ut en liten kar med fund og med klem. Guttun fikk navnet Sverre, og dette navnet betyr at karen er rask og drivende, og at det av dette slaget ikke kryr. Riktignok er Sverre en ekstra koselig og kjemperealt gutt, men rask om morran er ikke selv om han om kveldene er full av futt! Sverre har nok alltid vært alle jenters drom, for gutten er rolig og fornuftig, selvom han på enkelte fester legger på «svøm». «Svirres» framkomstmiddel til skolen har hele året vært beina, selvom han ofte har tydd til sin gusegule Morris Marina. STØRSTE BRAGD: Kom solbrendt og nybådet hjem fra fest i slutten av mars!

50
INGER-LISE KYLLESDAL

Inger-Lise kom til oss på tredje år, med smil om munnen og ramsvart hår. Jenta har opplevd mye rart, og det er ikke lite som er erfart. Hun har egen evne til å «få det til», og kanskje det skyldes at hun er litt vill? Inger-Lise har interesser i teater og journalistikk, man vet ikke hvem av dem som får siste stikk. På skolen er hun fighter i diskusjoner, og har som regel et ord og en type ved navn Gunnar har hun. Inger-Lise er nesten alltid i godt humør, noe som slett ikke er noen bøl!

58
MARIANNE VALEUR

Marianne ble født i byen Goteborg, og det hele ble en stor sorg. For Marianne ville ikke være Svensk så flyttet hun til Arendal for å gjøre opprensk. Der ble hun boende i 13 år, men heldigvis idrett, men til slutt ble det en annen oppdrett. Hun fikk sine øyne blå opp for det annet kjønn, og gjett om hun fikk lønn, for jenta er jo helskjønn! På skolen sitter hun bortgjemt i en krok og tar motvillig opp en lesebok. Vi harer ofte strikkepinner som klirrer og det gjør at lærerne dirrer og stirrer. Selv om Marianne er liten og spe, så sier hun ifra for det. Marianne er blid med humøret på topp så bare prov å bli kjent med'a godt! HAR SAGT: Pass opp, her kommer jeg! (Kjører bil).

Liv Unni er uten støpp, opp, enepå klassen. Hun kveit, klif av sin daglig Liv Unni ikke i hun alltid i dumme i kl. 2.00 min bli ikke vakk skille smakk

Trine fan lever hun finner du kommet i med sove Gjorde T er som i fins i Sto populært samme gi at er Trine Å fien, d som sanger publikum.

Merete fru På vinner som ien trikken Diagnostis. Hun er K som i første to dommer, bend munn, så lærer bare Merete i prøver, selv om jobber på Fag skulv med et Bonaparte, og nye. Ellers er er bar sendt a S læreren da hun seg til passeren

Hanne kom til v har nå fått den i Vestfossens-Hokk velen til Kongsbe skolen idag, så i sted behøver hun sytter i glasset, hvor hun jobber

36
LIV-UNNI RØRAAS
Politimester

Liv Unni er klassens store hissigrupp, og hu ordner alltid opp-uten stopp. Når noe er på gang er hun første mann til å ordne opp, etterpå møter hun sjeldent opp. Med sin plass midt i klassen, kontrollerer hun hele klassen. Liv Unni er et flittig avisbud, kl. 5.00 er hun ute på sin morgentur. Hun er avhengig av sin daglige dose med snickers og Fanta - uten dette duger Liv Unni ikke. Innen Røde Kors er Liv Unni et flittig medlem, der hun alltid møter opp. **STANDARD UTTRYKK:** Det er det dumme jeg har hørt. Jeg står på mitt så kan du holde på ditt. **STØRSTE BRAGD:** Den gangen hun i søvne ringte til fengsel kl. 2.00 midt på natten for å snakke med faren sin. Men de sa han ikke var der. Men hissigruppen Liv Unni ble sint, for hun skulle snakke med faren sin, hun, så.

44
VEGARD LILLEBUEN
Redaktør

Skavangerskogens rotokopp her havna på Handelsskolen, noe som vi i 3F har fått erfart. Selv om faren er lærer på Gymnasen, knusende ro, spesielt i Franktimene går han på do. I kiosken er Vegard ofte å se, der han kjøper brus og Ve-Ge. Gjøtt hvem som ble redaktør til denne edle avisa, jo det ble selvsagt Vegard (LP's selv. En gutt som aldri sier neitakk til en fest er Vegard. Da er det «Hallå» og hæla i taket og tenna i tapeten. For noen ganger foretrekker Vegard å se på TV'n kl. 02.00-03.00 (om natta) fordi han er så glad i sno. Hans standard uttrykk på fest er: SKÅL, TA REI EN PILS'AI. **STANDARD UTTRYKK:** Har vi noen lekser til i dag? Hvor er VG'n? **STØRSTE BRAGD:** Datt ned av rekkverket på Seterbua og holdt på å bli «tau» inn av onkel.

31
UNNI BRANDAL

I Kongsberg Unni's vugge stod, men nå hun i Sveve bor. Når Unni stikker innom har hun alltid strikketøyet med, ellers er hun ikke grei å prate te. Unni leita fram skolesekken etter å ha blitt mor til ei datter som nå er to. Storken avtjener verneplikten i Bardufoss, men han har vært hjemme på besøk en gang eller to. For han nordover dro, hørte vi kirkeklokker slo. På skolen er hun rolig, men det er vel fordi strikkeoppskriftene studeres der. Hvis hun ikke strikker, driver hun med nedtelling til neste gang Bjørn Ståle kommer hjem. Vi kan ofte Unni i svømmehallen, men da er hun der for å jobbe. Ellers håper hun på at de skal få kjøpt leilighet nær byen, fordi hun ikke har sertifikat til bilen.

17
TRINE HAGENLUND

Trine fant fort sin naturlige plass bakerst i klassen. Der overlever hun dagen med potetgull og Cola-light, zleiter du godt finner du Trine bak ei røykskotte i frimintuttene. Trine er kommet over den verste fisealderen, men hun kommer stadig med noen utbrudd. Etter endt førsteår, tok hun andreaet på Gjerd. Trejdetret kom hun tilbake med minimalt av kunnskap, som f.eks. de gangene hun snubler i det eneste hullet som fins i Storgata. Trine følger også moten, til og med da det var populært å hoppe på krykker. Moten vrir og vender på seg - det samme gjør Trines interesser. De gangene beina fungerer normalt er Trine en aktiv håndballspiller. **STANDARD UTTRYKK:** «Å faen, drit og drit!» **STØRSTE BRAGD:** Da hun prøvde seg som sanger, med walkman på hodet, og klassen og lærer som publikum.

52
MARIANNE GAARDER
Vertinne

Marianne er jenta med virkelig fult i, alt mellom himmel og jord detter å borti. Jenta er klassens store røre, og hun er slett ikke vanskelig å høre. Hu er fra VEGGLI, og det forklarer vel at å med. Hos Tor du ofte Marianne ofte å se, da er å sjelden heelt kasse snart ringer. Marianne finner, mon tro omikke klokke bli skurk. Alt i alt er Marianne ei koselig jente, smiler og ler til alle skurk. PS. Vi er vel ikke frekke om vi sier at lekser kommer i annen rekke. **STANDARD BRAGD:** Kasta ut fra Bonaparte i edru tilstand! **STANDARD UTTRYKK:** Åfter deå? Så fint at du bare tuller med meg.

41
HANNE ULFSTEN

Lut i ryggen med sneipen i kjeften, Hanne kommer til skolen, men har ikke teften. I timene gjør hun stort sett ingen ting, bare gjesp, kan hun vær trett etter helgens lange fest Ofte hun er å se på by'n, da raser hun rundt som et olja lyn. Kruset er Hannes venn nr. 2, hvem er hennes venn nr. 1 mon tro? Ellers liker hun å kjøre bil - og er hun bak rattet, ser du Zappa ti Veslefrikk. Hanne er ei bli og go jente, så gutter, her er det mye å hente! **STØRSTE BRAGD:** Parkerte bilen på en skogvei i Lurdalen (hun skulle på byttetur). Da hun kom tilbake var bilen taua bort av lensmannen i Flesberg. Befolkningen hadde vært uten fri vei i et døgn. (veldig populært). **STANDARD UTTRYKK:**.....lissom??

6
MERETHE ARNESEN
Togsjef

Merete fra Flesberg kommer, og der trives hun (sånn passe) vinter som sommer. For å komme til skolen kjører hun med trikken Dagros, men har mang en gang sakt at det er slett ingen kos - Hun er klassas skravlebotte, men det er langt borte i våre drømmer, hender det at en morsom replikk kommer fra Meretes munn, så læreren mistet tråden en stund, men som oftest er det bare Merethe selv som skjemmer. Hun klarer seg alltid bra på prøver, selv om hun aldri for siste kvelden over. Noen helger hun gulvet på Fagerfjell, og da hender det at glass og kopper går i knus med et høyt smell. Men har a fri ei helg går turen til Bonaparte, og der danser hun mye, med klær som alltid er helt nye. Ellers er det bare godt å si om jenta, så det er ok. at Han har sendt a. **STØRSTE BRAGD:** Holdt på å kjøre ned kjøre-læreren da hun var på glattkjøring (flaks at han greide å støtte seg til panseret).

49
TURID BRENN

Turid er klassens gromjente fra Gol, og stort sett hun gliser og smiler som ei sol. Første skoleåret hun på Gjerd vanket, men Kongsberg var bedre og Gjerd ble utdanket. For tiden holder hun til i Steensgt. 2, og alt hun har er en vask og egen do, men allikevel synes hun der er godt å bo. De helger Turid til Hallingdalen drar, da starter å bobla og jaggu er å snar. Til søster Åse i Oslo tar hun ofte en tur, og med teaterlivet på timeplanen blir det ei ingen lur. Turid sier ei nei til en fest, da er hallingdalsjenta aller best. Med hennes brune øyne hun mange dører, men hennes hjerte er det få som kårer. Turid er klassens sosiale jente, og en koselig replikk vi alltid kan vente. Turid er alltid bli og glad. Fra oss alle: TAKK SKAL DU HA! Jusén venter på det ute i verden, LYKKE TIL PÅ FERDEN. **STANDARD UTTRYKK:**lissom.....

13
LISE EIDAL

«Flittige Lise» heter hun nå, og på Baneveien hun bor. Sigdal er hvor hun kommer fra, og ofte oppover dit må dra. På skolen er Lise stille og rolig, men i fritida er det både liv og fart. Hekling er hennes sterkeste side, og det er ikke alltid hun hører hva læreren sier. Til skolen hun kommer hver dag i sin kjøre forlovedes bil. Aldri slipper hun hamav syne og stadig hun til «sorenskrivere» går, for å se han hun må. Ofte vi finner Lise i Dagfinn's butikk, og da er det ingen som får kreditt. Anne Grete deler hun pult med, og det er ikke rart hun blir forvilt. Enkelte ganger er Lise så lei, og da blir hun rastløs og skal ha alt unna i en fei. Stadig hører vi Lise sier: «Je veit ikkje, je».

29
HANNE LINDBERG

Hanne kom til verden med rompa først den 29 juli i 65. Men har nå fått den litt lenger ned. Hun har tråkka sine barnesko i Vestfossen-Hokksund og tilbake noen ganger. Hun fant en dag veien til Kongsberg Handelsskole hvor hun har holdt ut i 3 år. Hanne er en av dem som tar livet med ro, kommer hun ikke på skolen idag, så kommer hun imorgen(kanskje). Er det fest et sted behøver hun ikke bes to ganger, hun er ikke av dem som spytter i glasset. Annenhver helg er hun å finne på Grillhjørnet, hvor hun jobber for å klare den harde russetida.

32
GUNN ELLEN RØYSGÅRD

WHOOM - en lysegul Toyota suser forbi, og alt du rekker å se er to søvnige blå øyne og en gjespende munn, klokka nærmer seg ni og Gunn Ellen må på skolen. Inn gjennom skoledøra med strikketøyet i sekken og en toppris i munnen «dette økke stunden», mårrær er det værste jeg veit» sier Gunn Ellen. På skolen er som er ganske ville. Om kvelden er humøret hennes på topp, og Kruset er der hun vanker non stop. Når natten senker seg over de tusen hjem og Gunn Ellen skal hjem (for å sove?) er hybelen i Sandsvæveien god å ha. Trejde hver helg er det jobben på Høk som venter. Der serverer hun mat, vasker og (slentrer?) «Ei. Oi ikke slå, jeg mente det ikke (gulp, det var nær på)». **STØRSTE BRAGD:** «Dro ned på Kvartern da hun var 16 år. Vakta spurte «har du fylt?». «Hæ er det fullt» svarte Gunn Ellen. (hun kom ikke inn)

30
MIRIAM GRAVBRÅTEN
Togsjef

Miriam så dagens lys på Drammen Sykehus 16. mai 1965. Hun ble forvist til Solbergelva (på solsiden) da hun var 10 år, etter å ha gjort Drammen uttrykk i en del år. «Mimmi» begynte tidlig å preke om likestilling, og hun er en av landets værste diskusjonstrener. De som tar toget om morgenen kan høre div. rødstromper mellom Hilde og Mimmi (sammen er de kaos). Hver lørdag er Mimmi å finne på Park Dancing, og er hun ikke der tror alle at hun er «alvorlig syk». Miriam spiller håndball på Strømsgodset, der hun for det meste er i veien. Hun prøver å bygge opp en muskeløs kropp på Blix. **HAR SAGT:** «Neida, jeg bare tuller». **STØRSTE BRAGD:** Det gikk en hel dag, uten at Mimmi rødna

Heidi Rinnan, som går tredje året ved Kongsberg Handels-skole, var en av de som ble valgt inn i Ungdommens bystyre i forbindelse med det Internasjonale ungdomsåret 1985. Hun vil selv fortelle hvordan hun opplevde den dagen da ungdoms-bystyre ble konstituert.

En dag jeg kom på skolen så fikk jeg greie på at jeg var valgt inn i ungdommens bystyre av klassen. Jeg ble ganske paff, fordi jeg ikke visste hva ungdommens bystyre var for noe, og ikke hva de hadde til hensikt å utrette. Senere på dagen, da norsklæreren og politikeren Tove Fretheim kom, forklarte hun litt om ungdommens bystyre.

Tiden nærmet seg lørdag 23. mars og jeg begynte å få nerver. Jeg var mest redd for å si noe galt, fordi jeg ikke kunne ordlegge meg som en politiker. Det jeg glemte var at representantene som skulle være med på møtet var på min alder, så alle var vel mer eller mindre redde for å dumme seg ut.

Lørdag den 23 mars kom. Jeg våknet kl. 7.00 til tross for at møtet begynte kl. 9.00. Nervene var i hjelpenn, og hendene skalv som aldri før. Jeg kom meg inn i bilen, og kjørte bort til rådhuset hvor det hele skul-

le foregå i bystyresalen. Jeg gikk opp trappen sammen med mange spente og forventningsfulle ansikter, noen kjente og andre ukjente. Når jeg kom inn i bystyresalen var det overraskende å se at så mange var kommet for å overvære møte, bl.a. ordfører Edbjerg Løwer og andre politikere innenfor kommunen. Men denne gangen var det de under 25 år som skulle få uttale seg. Så de over denne aldersgrensen måtte se seg med tilhørerbenken. Da jeg også så at et par av jentene i klassen min var kom-

FØRST I NORGE Ungdommens Bystyre....

met, men også Tove M Fretheim, må jeg innrømme at nervene mine roet seg litt ned. Per Øyvind Bastøe konstituerte ungdommens bystyre. Liv Aakere og Tarald K. Haugen var møteledere. For møtet fortalte Jon Fredrik Sandengen om utgangspunktet for samlingen, som gikk ut på å få «ungdommen i tale». Politikere og andre interesserte skulle få høre vår mening i ungdomsåret 1985, og senere hva ungdomsårkomiteen skal jobbe med i dette året.

Den generelle debatten ble innledet av Annikken Rustand og Jon Fredrik Sandengen, som begge hadde hver sin type appell. Annikken Rustand sa i innledningen at ungdomsåret ikke skal være et «jubelår», men et år hvor ungdommen ser alvorlig på sin situasjon, og at vi selv må ta initiativ til å gjøre samfunnet oppmerksom på dette. Hun oppfordret oss til å benytte anledningen som ungdomsåret gir til medansvar innflydelse og påvirkning gjennom å engasjere seg aktivt. Jon Fredrik Sandengen orienterte videre om den økonomiske siden av ungdommens bystyre. Dette kommer vi nærmere inn på i hans intervju. Det var 34 saker på sakslista som vi skulle igjennom, så da

var det bare å trekke pusten dypt og sette i gang. Jeg trodde at det ville gå tregt, fordi de fleste gruet seg til å prate. Men der tok jeg feil, det virket som om mange av ungdommene hadde vært på større møter enn dette. De ba om ordet etter tur, og jeg må innrømme at mange var veldig flinke til å ordlegge seg. Kanskje det var derfor det gikk så bra, fordi at vi pratet ut fra våre følelser og ikke tenkte på hvordan vi skulle ordlegge oss.

Etter pausen hvor det ble servert boller, brus og kaffe, ble vi gjort oppmerksomme på at det sklei litt ut av og til. Vi måtte være mer nøye med å be om «ordet» og «replikk».

At et møte kunne være så slit-somt, hadde jeg aldri trodd, så da klokken nærmet seg 15.00 så var jeg lettet og gledet meg til å komme ut. Før møtet ble avsluttet, stemte vi på 5 representanter fra ungdommens bystyre som skal representere ungdomsårkomiteen 1985. Valget falt på: Cecilie P. Øyen fra Vestside u.skole. Helle Aasand. Christine Helle fra Arbeidskontoret. Kristin Trondsen og Tarald K. Haugen fra Tinius Olsen skole.

Håper at disse fem vil gjøre sitt beste som medlemmer av ungdommens bystyre i året

1985. Til slutt må jeg si at jeg selv blei enerfaring rikere av å være med på dette møtet. Og synes at tiltaket er kjempefint. Så all ungdom -STA PA- dere kan hvis dere vil.

Forslagene som ble prioritert av alle innkomne forslag:

1. -Flere ungdommens bystyre-møter.
2. -Aktivitetsbrosjyre.
3. -Forbedre kontakten mellom politikere og ungdom. Ungdom mer aktivt med i politikken.
4. -Flere fritidstilbud for ungdom mellom 12 - 18 år.
5. -Forbedring av skolene
6. -Bedre forholdet mellom innvandreringdom og norsk ungdom.
7. -Læringsplasser/praktikkstillinger.
8. -Ungdommens hus i Kongsberg.
9. -En kommunal respons når det gjelder ungdomsgarantier i form av kommunalt ansvar for læringsplasser.
10. -Kongsberghall/idrettsshall Forbedring av idrettsanlegg og større treningsmuligheter for de forskjellige idretter.

«FELLIK»

Navn: Jon Fredrik Sandengen
Født: Ja, på Kongsberg
Alder: 23 år
Yrke: Typograf
Interesser: Mye rart..... alt som er gøy.

Blårussen tok en prat med Jon Fredrik Sandengen, populært kalt «FELLIK», over en kopp kaffe. Han er allerede en kjent figur i Kongsberg, med sitt verv i bystyret og deltakelse i ungdomsårkomiteen. En dynamisk hyggelig person, med sans for humor. Talegavene er det heller ikke noe galt med, noe vi fikk merke? Grunnen til at vi valgte Fellik er hans personlige engasjement i politikken, og også i Ungdomsåret, som skal være vårt hovedmål med denne siden.

Vi valgte derfor en uformell prat med Fellik ute på en av byens kafeer. Nå vet vi at Jon Fredrik ikke liker å bli sitert tørt, så vi gjør vårt beste for å rette på dette i Blårussavisa 85

-Hvordan startet dette Jon Fredrik? Det kom et skriv fra departementet hvor de ba oss om å nedsette en ungdomsårskomitee i forbindelse med det Internasjonale Ungdomsåret 1985. Utvalget består av politikere, forskjellige utvalg og 5 stk. fra Ungdommens bystyre som utgjør halvparten av komiteen.

-Hvordan ser du på dagens ungdom? -Skoler og samfunnet lærer ikke opp ungdommen til å ta ansvar sjøl. Jeg vil si det slik at samfunnet har fått de ungdommen de har fortjent. Jeg mener også at ungdommen ikke engasjerer seg nok i ting, og den normale interesse er her som alle andre steder.

-Men Kongsberg har jo mange ungdomsklubber? Ja, tilbudet med ungdomsklubber her er større enn i de fleste andre byer, så det er jo positivt.

Forts. s. 20

5
LENE LAURSEN

Lene er også en av de mange som er født på Kongsberg Sykehus Etter å ha bodd på Heistadmoen og Setermoen (Nord-Norge), endte hun på Gamlegrandsåsen. Ser du ei lita lys jente på omlag 162, så er det Lille Lene som tripper over til Narvesen for å kjøpe seg sin daglige cola med et sugerør. Lenas favorittfag er strikking, det går jevnt med strikking i hver time, og snart hun har en barnegenser ferdig, eller kanskje til seg sjøl. Lene på Forum jobber, hver torsdag ettermiddag og lørdag hun herre- og damekler selger. Ellers kan en nevne at Lene er ei pappajente. STANDARD UTTRYKK: Å du salige....

35
HEIDI RINNAN

Heidi kom til verden en dag i mars, med setefødsel var hun i annasj. Stort talent i teater og dans, men jammen ble det en annen dans. Hun kommer til skolen med boble til bil, med røde briller og et kjempetørt smil. På første pult sitter hun (u)klar, alltid med tyggis og kanskje noen uketblar. På Norsk Data jobbet hun et år eller to, men hjem igjen til Kongsberg hun dro. Heidi er ei jente med bein i nesa, tenner lett, og jammen er det frus iå. Når grensen er nådd, gir hun seg brått, og et nytt smil er sådd. Heidi er ei jente du aldri glemmer, det sier alle som henne kjenner. HAR SAGT: Inger-Lise, du avbryter meg!!!! STØRSTE BRAGD: Sørgert for at russeformannen skulle være på plass (grisefesten).

11
ÅSE JOHNSEN

Åse sitter bakerst i klassen å strikker og fører tilsyn med hva som skjer i gata, noe alle lærerne er veldig glade for. De dagene Åse er på skolen (noe hun alltid er), er det ikke uvanlig for lærerne å gjenta ting flere ganger. Ellers er Åse ei livlig og glad jente, som ikke legger skjul på å hilse på kjente. Føler hun trang til å le, er det ingen ting som kan hindre det. STANDARD UTTRYKK: Hei, hva, jeg skjønner ikke hva du mener. STØRSTE BRAGD: Da Åse tok kontrollen over klassen og ba Siri (lærer) og resten av klassen om å være stille, noe de hadde vært hele tiden.

54
HILDE LISLELID

Hilde er født (til alles store forvillelse) 18. september 1966, på sanitetsklinikken i Drammen. Hun bosatte seg på Solbergmoen og bor der fremdeles (stakkars «selvefoket»). Til daglig blir hun kalt både «Klumsa», «Vimsa» og «Påsan». Vi kan f. eks. nevne at hun verken har stedsans, ordensans osv. osv. På skolen prøver hun å følge med på hva læreren sier, men det er ikke så lett når hennes elskede Vegard går i samme klasse. «Klumsa» er meget glad i å synge å danse. Det hender vi får høre både «Mikkel rev» og noen selvkomponerte sanger som er(Grøss). «Klumsa» har kruttemprement og fyrer løs hvis noen blir urettferdig behandlet. FAST UTTRYKK: «Neimen, gid så klumsete av meg». STØRSTE BRAGD: Rakk å spise frokost en dag.

43
ÅSE ANITA ABRAHAMSEN

Åse Anita har tråkka sine barnesko der hun nå har adresse og skal bo. Nei, for over dammen hun reiste, og norgesflagget i USA de heiste. Etter noen år ble hun Nummedal, og fant seg godt til rette sjøl. I året i Larvik hun gikk, men fant ut at det gikk skitt. Så hos oss hun til slutt havnet, og vi tror neppe jenta Larvik har savnet. Når Åse Anita finner det for godt, er hun på skolen og tar det rolig og smått. Hunreiser hjem hver bidige helg, med forskjellige biler som ikke engang har felg. Men heldigvis har hun en type som kan reparere og skru, som hun har vært sammen med i 4 år uten å snu. Åse Anita er bild og morgenfrisk, ogei koselig jente, det skal være vist! HAR SAGT: «Gudd for ei leiel»

16
ANITA HOLST

Den 7. februar 1965 hørte hele Drammen et voldsomt vrøl fra Drammen Sykehus. Det var bare «Niten» som meldte sin ankomst. De tre første leveårene bodde hun i Mjøndalen, men så emigrerte hun til bondelandet (Steinberg). Stadig oppsørves hun med gulerøtter i matpakka. Som sikkert alle vet har kaniner store ører, så Niten får med seg det meste i timene, ja unntatt de gangene hun knasker gulerøtter da. Hennes største interesse for tiden er, en Opel Corsa med en cier som vistnok skal hete Arne. Deres største interesse, bortsett fra bilen, er hjemmekos og!!! De har holdt sammen i tre år nå og vi har hørt rykter om husbygging etc. Ellers kan vi fortelle at Anita er rolig av natur og sier ikke stort i timene i redsel for å vekke de andre.

25
BJØRGULF BREVIK

Bjørgulf ble fost i Arendal 9 dager før 16. mai, det herrens år 1966. Det tok imidlertid ikke lang tid for han kom til Kongsberg Bjørgulf er vanligvis glad gutt, men får han ikke høre litt på Springsteen og spist litt bananer, så er han ikke god å ha med å gjøre. Ellers så gjør han det så godt han kan på skolen, både med faga og med å få oss andre til å le (Med mer eller mindre hell). Bjørgulf har også gått å skaffet seg en kjæreste, noe som gjør at vi andre må klare oss uten han når vi spiller amerikaner i friminutta. Forlag til gave til Bjørgulf: Et års abonnement på VG så vi andre får ha VG'n vår i fred.

24
TERJE HANSEN

Terje Hansen ble (unn)fanget august 1965, og har bodd her i byen hele sitt liv. At han havnet på skole i Drammen skyldes nok mest tilfældigheter, for alt han gjør er ikke like godt planlagt. Hansens, som han blir kalt blandt venner, liker å ta seg en fest. Deter imidlertid ikke alltid han cier «drikkemål», og da er det ikke greit å være oss andre. På skolen er han ikke de mest ivrige, men optimist er han. Han søkte nettopp på post-skolen (i fjor kom det inn 50 av 2000 søkere). Hansen har i flere år ønsket seg belte eller bukseleier av Julenissen, men forgjeves.

23
REIDUN ANDREASSEN

Reidun som et rødt lyn over Kapermoen drar, når hun det travelt har. Det spruter av glede og iver, når hun med porselensmaling driver. Hun maler blomster, sopper og dyr, og ofte går det litt over styr. Sin første genser hun selv strikker nå, og den er selvløselig BLÅ. Hun gleder seg alt til å ha den på. Hver lørdag på Rica Reidun er, for å se om det finnes noen kjekke gutter der. Til en fest sier hun ikke nei, hvis hun da ikke er veldig lei. Reidun er ei kjekk jente, så her har guttene mye å hente.

21
PER ØYVIND MOEN
«PERSA»

Per Øyvind eller Persa som han blir kalt, ble født 28 november i 1966, og har siden det vært både til glede og forargelse for familie og venner. Han hadde en trygg og rolig oppvekst (sier han selv, men...) helt til han kom litt oppover i årene (ca. 3 år) da begynte andre ting å skje. I det siste har han gjort byen utrygg med sprayboks og annet fanteri. Og ikke nok med det, han har også fått lappen, noe vi er meget overrasket over. Så nå er han som regel å se mens han «cruser» rundt i pappas lyseblå renault, med tykke, lilla solbriller, hip-hop på full gufte og bakoversveis. Persa har en forkjærlighet for jenter og dette har gitt utslag i at han går i en tysk-klasse som eneste gutt, sammen med 15 jenter. Hans største bragd var da han var solist for Kongsberg Ten-Sing på en konsert i Molde, og datt utor scenen Hans største drøm er da selvfølgelig et come-back i Molde.

KLE
DEG
HOS

Cibus

ally from illalogy

E

at jeg
re av å
tet. Og
pefint.
A- dere

rioritert
ag:
ystyre-

mel-
gdom.
ned i
ung-

ellom
norsk

rakti-

Cong-

s når
stier i
ar for

ttshall
gg og
for

Jon
iv fra
a oss
nsårs-
d det
nsåret
poli-
og 5
ystyre
i av

agens
nfun-
dom-
. Jeg
t har
å at
sjerer
male
andre

ange
udet
er er
ndre

s. 20

20
HILDE LEER

På Kongsberg har Hilde trått sine barnesko, og derfor er det heller ikke til å tro, at hun i høst til Drammen reiste, for reiselinja der og freiste. Hun pendler nå fram og tilbake hver da, og på toget hun ofte snorker så gaa. Om morran er Hilde ganske trott, og morran er det jo støtt. Men om kvelden er Hilde kvikk som få, da er det ikke grenser for hva hun kan finne på. I helgene er hun mye på Rica og Kruset å finne. Mon tro hvems hjerte hun prøver å vinne? Ellers så kryper Hilde i myrer, spiser spaghetti, og stiller og styrer. Til slutt skal hun få en stor nuss, fordi hun ikke valgte å være Drammens-russ.

STØRSTE BRAGD: Dro på Ragnhildstau-stemme midt inne på fjellet i HVIIT bukse. Har siden blitt kalt «Myrkryper»N.

RUSSEMOTTO: Det er bedre med en Pils i handa enn sex på taket. (Hørte jeg schäl??)

22
HANNE LUND

Hanne på «Åsen» bor, sammen med lillebror, far og mor. På byn er hun ofte å se, og da er Reidun alltid med. Hver torsdag hun på Labro er, for mange venner det har hun der. Hanne er med på alt som er gøy, og hun sees ofte med strikkesøy. Det har hun av sin oldemor lært, og derfor er det henne så kjært. Hanne har alltid godt humør, og ofte hun prater i et kjø. Hun gjerne en fest tar, men hun er alltid «klar». Førerkort det har hun ikke, så derfor hun må gå, når hun på guttene skal kikke. Bare du er snill og grei, vil nok Hanne like deg.

19
SVEIN BRATTÅS

Svein så dagens lys den 5. juli 1965, (eller var det om kvelden?) Han er oppvokst i Flesberg, men flyttet på hybel i Kongsberg i 1981. Han jobber ofte på Kongsberg Catering, og med all den gode maten rundt seg, så er det et under at han ikke er feit. Ellers er han sikrest å treffe i «gamle svarten», (18 år gammel volvo). Svein liker å ta seg en fest, og hvis han har et litt «klart» øyeblikk, kan du vedde på at han blir tatt bilde av. Det har vi sett mange eksempler på. Et sikkert tegn på at han begynner å bli «på'n», er at han slår over til dialekt, og da er det ikke lett å skjønne hva han sier. Som mottoet sier, er han ikke noe utpreget A-menneske, og hans største tabbe var da han stilte vekkeklokka feil og reiste 1 time for tidlig til skolen. **MOTTO:** Noen står opp om morgenen og er glade og fornøyde, jeg bare står opp.

DEN BLÅ NELLIK -85

BLÅRUSSENS «BLÅ NELLIK AKSJON -85» VIL HJELPE NORSK LUFTAMBULANSE Å HJELPE ANDA FLER.....

Alle landets BLÅ var med på aksjonen. Oppsatssalget foregikk den første uken i mai og salget av enkelt nelliker foregikk på Blårussens aksjonsdag 11 mai.

«DEN BLÅ NELLIK -85» er den 18. i rekken, men Kongsberg har bare deltatt 4 ganger tidligere. Under oppsatssalget oppsøkte vi bedrifter, firmaer, butikker o.l. og på selve dagen solgte vi enkelt nelliker i hele Kongsberg distriktet.

Med denne aksjonen vil vi vise samfunnet at vi ikke bare kan feste, fylle og lage bråk i russetiden, men at vi er takknemlig for de gode velferdssamfunnet gir oss.

Vi takker herved alle kjøpere av oppsatser og nelliker, og vi vet at ditt bidrag vil redde liv.

HJERTELIG TAKK

HVORDAN SKULLE VI BLÅRUSS I SORENSKRIVERGÅRDEN KLART OSS UTEN SKJOLD-KIOSKEN?

Den har masser av smågodt

Tipping

Rikstoto

Vinråstoff - utstyr

Skjold-kiosken

Aud & Olav Eggum
Tlf. 03/ 73 18 73
Dyrmyrgt. - 3600 Kongsberg

Han var en skrivebordsbetjent i slutten av femti-årene. Ta-det-rolig-Donlevy, kalte de ham nedlatende. Ingen av dem visste hva han hadde gjort i sin tid. Og han selv ville aldri komme til å si det.

Telefonen på overkonstabelen skrivebord durte svakt, skjønt sterkt nok til at konstabelen hørte lyden. Det var den samme bydende lavmælt som han hadde levd med i tolv år nå, helt siden han ble satt på nattevakt. Natten selv, og måten alle de andre i korpsen hadde begynt å behandle ham på de siste ukene, begynte å gå Donlevy på nervene. Det var som om de bad om unnskyldning hver gang de snakket til ham.

Dette var hans siste natt som politimann. Men det at han skulle gå av, var ingen unnskyldning for den behandlingen han fikk, tenkte overkonstabelen, mens han automatisk strakte armen ut etter telefonrøret. Han hadde vært purk i tredivet år, javel, og han var blitt 56 år gammel, var ikke så rask til bens som før, det var nå så, men hvem ville ha vært det, etter atten års beinhardt kamp med pakket? Det hadde ikke vært smågutter heller, dem han hadde måttet ta seg av, heller de tøffeste og mest hardkokte typene i hele byen.

Bevegelsen da han grep etter røret og stemmen da han svarte, var preget av hverdagslighet og rutine, den samme hverdag som satt i skrukkene på jakkeermet. Nøyaktig det samme arbeidet, år ut og år inn — skrukkene var grodd fast til slutt. Stemmen var monoton, nærmest klangløs.

— Hovedkvarteret Donlevy. Ja, Schmidt. Javel. Jeg sender avdelingsbilen. Ta det nå rolig. Ikke forsøk å stoppe kulene med bare nevener!

Typisk Donlevy! Stoppe kulene med bare nevener! Neimen om han hadde vært forsiktig selv, da han var ute i marken. Han hadde vært modig nok, nesten dumdrisig og skjodesløs. Og nettopp derfor visste han, bedre enn noen annen, hvor utsatt karene var. Han advarte dem bestandig mot å ta sjanser.

Det var det som hadde gitt ham økenavnet. Selv ante han ikke noe om det, og han ville sikkert ha slåss for å bli kvitt det om han hadde kjent til det. I korpsen gikk han under navnet «Ta-det-rolig-Donlevy».

Til å begynne med hadde ingen lagt noen dypere mening i det. Det hadde bare vært en merkelapp karene hadde satt på ham. Opphavsmennene var alle gutter som hadde begynt sammen med Donlevy. De kjente både mannen og hans meritter. For dem var det nærmest et kjøle-navn, noe i likhet med «uovervinnelige Donlevy». Men de nye karene i korpsen oppfattet det ikke slik.

Og det var ikke bare deres skyld. Når de så ham sitte slik, en skrivebordsbetjent i slutten av 50-årene med antydning til kulemave, tok de økenavnet helt bokstavelig. De var for unge til å ha hørt om hans bedrifter fra før tilbake. De hadde aldri sett ham annerledes. Hadde en eller annen funnet på å fortelle dem noe (overkonstabelen ville aldri dømme om å gjøre det selv), ville de neppe ha trodd det likevel. I deres øyne hadde han liksom noe stakarslig over seg.

Når Donlevy intetanende kom med sitt «Ta de rolig, gutta», var det ikke bare et munnehell, det var et uttrykk for overkonstabelen egen livsfilosofi. De andre trodde at han mente de måtte gjøre alt for å unngå å bli såret, at de alltid måtte velge tryggheten, hvis valget stod mellom det å gjøre sin plikt eller å redde sitt eget skinn. Var han ikke selv et levende bevis på en slik livsfilosofi, der han satt bak skrivebordet, godt beskyttet mot alle farer?

Han la på røret og gav ordre om at

avdelingsbilen skulle sendes ut. Schmidt hadde rapportert bråk og opplyst nede ved havnen. Den slags gikk, hadde han glemt hele saken.

Slagge, Tirman og O'Callahan, alle hadde vært i korpsen i årevis, kom sammen med Lagerty og detektivsjefen innom for å si adjø. Skjønt, de visste like godt som han selv at han kom til å henge rundt i årevis fremdeles. Det var den gamle historien om sirkushesten og sagguggen — han kom aldri til å klare å få politiryk ut av blodet. Men de kom altså for å si adjø, og han følte, mens han kjempet med tårer, at de ville ham vel alle sammen. De respekterte ham, det visste han. Likevel var det som om han deltok i sin egen begravelse. Han skulle ikke lenger være i aktiv tjeneste.

Lagerty hadde lagt igjen en pakke, og en konvolutt. Et par minutter på tolv, da han endelig var blitt alene igjen, åpnet overkonstabel Donlevy pakken.

Den inneholdt en klokke, akkurat som han hadde ventet. En lekker liten sak, ikke for glørete, av den typen en mann kunne være stolt av å eie. En eneste tåre rant nedover kindet, da han åpnet esuet og leste: «Til en virkelig purk! Fra alle gutta».

Det kunne like gjerne ha stått: «Fra Lagerty og de fleste av gutta», det var han sikker på. For når det gjaldt de andre, de unge, så hadde han aldri skjont hvor han hadde dem og hva som lå bak den minen de satte opp når de snakket til ham. De behandlet ham som om han skulle være en museums-gjenstand, en harmløs kontormann — ja, det var mer dekkende, tenkte han med et skjært smil, en kontorst bevæpnet med blyanter, mens de var ute i selve livet.

Konvolutten tenkte han ikke på før han hadde skiftet klær og var i ferd med å putte alle småsakene sine i kassen på sivilfrakken. Innholdet var et brev fra øverstkommanderende, fullt av svulmende superlativer, den siste lønsslippen, og et offisielt papir på at han skulle ha en pen pensjon resten av sitt jordiske liv. Han stappet hele konvolutten i sidelommen på frakken, og forlot politistasjonen.

En av gatene førte rett hjem til hans egen stuedør, men han tok en annen vei, ville gå en spasertur alene. Den samme runden han pleide å gå seks netter i uken, femti uker i året — nede langs bryggen.

Sentimental? Selvfølgelig. Men overkonstabel Donlevy hadde levd lenge nok til å verdsette de ekte følelsene som ofte skjuler seg bak «sentimentalitet». Han trivdes i selskap med minnene fra alle årene han hadde gått her ved vannet. Det hadde vært hektisk nok mange ganger, men det hadde i hvert fall gjort det lettere å glemme Mary, hans kone som døde i barsel-seng, og Lille-Mary — babyen han aldri fikk se, som gikk bort sammen med henne.

Denne spaserturen hadde fått en egen betydning for ham. Han tenkte med taknemlighet tilbake på de mange dramatiske og slitsomme arbeidsnettene her nede. Egentlig var kanskje ingenting mer naturlig enn at han gjorde denne omveien hjem i kveld.

Kaiene hadde forandret seg meget siden hans tid. Tomtene var billigere og leiene lavere, så store fabrikk og selskaper hadde flyttet ned til sjøen.

Nymalte varehus, forretningsbygg, og enkelte fabrikk her og der, gav strøket en ny effektivitet og strømning, som ikke hadde meget til felles med det livsfendtlige miljøet han hadde kjent.

Men de fleste av de trange smugene var her ennå. Og nå og da kunne han skimte utydelige skikkelser, halvt mennesker, halvt skygger, smikende langs sjøkanten eller glidende inn i skyggen bak en bygning. I de første fem minuttene var overkonstabelen ute av stand til å si hva som var skygger og hva som var mennesker. Så — da han fikk øye på tre klart adskilte silhuetter, som klynget seg inntil omrisset av en portåpning rett foran ham, var han ikke i tvil lenger. Med en letthet som bare års øvelse gir, og med en fart og

smidighet man aldri skulle ha tiltrodd en mann av hans alder og omfang, gled han inn i porten, rev av seg hatten, snek seg langsomt bort til hushjørnet og kikket rundt.

Det var tre stykker av dem, registrerte han raskt. Så trakk han hodet tilbake. Fra den motsatte kanten høres løpende føtter.

Mannen så ham ikke. Straks han hadde stormet forbi, stakk overbetjenten hodet fram igjen, stadig påpasselig, for nå ville gruppen der borte snu seg og se i hans retning.

Det stemte. De tre andre hadde tydeligvis ventet den løpende. Gjennom den klare nattelufte kunne overbetjenten høre en av dem grynte:

— Vel!

Den løpende gispet etter luft.

— Det er i orden, fikk han endelig fram. — Greasy og Nick laget i stand et helvetes bråk. De sendte avdelingsbilen ut etter dem. Andre gangen vogna er kommet i kveld.

Donlevy drog kjensel på stemmen. Det var Grimes som snakket. Grimes var et kjent navn på disse kanter, og godt kjent av politiet. Han hadde sittet inne for utallige små-forbrytelser, men var langt fra noen storkar. En visergutt og håndlanger for lederne nærmest. Overkonstabelen skjønte det var noe slikt han var ute i denne gangen også. Så kom han til å huske rapporten fra Schmidt for halvannen time siden, og beskjeden han selv hadde gitt om bilen som skulle sendes ut. Schmidt var på vakt her nede i natt.

KRIM FORTS. ...

JUNIOR

GUTT UNGDOM HERRE

Wilh. Zachrisen junior, Storgt. 18, 3600 Kongsberg, tlf. (03) 73 21 18

Tanker for ungdomsåret.

Vi sitter på terrassen med vår venn og hjelper han å tenne et stjerneskudd. Våre tanker er opptatt av mon dette vår venns første ungdomsår vil bringe. Som hardt funksjonshemmet har ikke slike så mye å håpe på. Håpet deres strekker seg bare til dagen i dag og hva den vil bringe. At hjemmesykepleieren kommer og steller og kler ham så han kommer tidsnok på skolen. Vil ungdomsåret bringe noe spesielt forham? Vi spurte ham om hva han ventet seg av dette året. -At alle får bedre skoletilbud og jobber, var hans svar. Og vi legger stille til: at du, vår kjære venn, må bli akseptert med ditt handicap som den flotte, herlige ungdommen du er. At du vil slippe å være ensom, men at du skal få nye kamerater på det stedet du nå har flyttet til. Utenforstående ser rullestolen din og oppfører seg som om du hverken kan se eller høre. De skulle bare se deg i rullestolen når du sitter foran TV. Du kommenterer og gestikulerer og er med, med hele deg. Eller sett hvordan du nyter nyttårskonserten for eksempel. Eller når du sitter i stuen og legger ut om din siste operasjon, og at du allerede har åtte kjøretimer i din nye elektriske rullestol. Måtte ungdomsåret gi de handicappede ungdommene en spesiell oppmerksomhet.

Hilsen BLÅRUSSEN

FELLIK forts.

-Hva vil skje i Ungdomsåret? Ja, sier Jon Fredrik med et lite smil, da må vi nok komme inn på penger som er bevilget til Ungdomsåret. Det høres fint å få bevilget 7 mill. kr. på landsbasis. Men skal vi fordele dette på fylker, blir det igjen 250 000kr. til Buskerud. Skal vi fordele dette igjen på kommunene, ja da vil ikke jeg regne ut tallet, det blir latterlig lite. Det disse pengene egentlig skulle gå til, var bl.a.: -bedre fritid-arbeid for ungdom og disse pengene er jo også beregnet til å brukes til informasjonsmateriell, men folk kan hverken jobbe eller gå på skole i ei brosjyre, sier Jon F. -Men det ikke Langslet & Co forteller, er at det bare er i Oslo er budsjettet nedskjært med 7,5 mill. kr. Og dette er bare ungdomsklubber. Så dette minner meg om at man tar med den ene handa og skyter med den andre. Når ikke engang den ungdomspolitiske rådgiveren til regjeringen ser dette, og prøver å bortforklare seg i ungdomsprogrammet KLUZZ hvor han sa følgende: I følge mine tall er dette ikke noe problem. Hvordan kan da ungdom få tro på politikere?

-Ja det var akkurat det vi ville spørre deg om: Synes du det er rart at ikke flere ungdommer er politisk aktive?

-Nei, ikke egentlig. Jeg vil si som Odd Borresen sa det; Det handler om å tro på hva folk sier til deg. Ta f.eks. en baker før i tiden, som setter et skilt om at han har byens beste boller. Selvfølgelig ville forbipasserende tro på det. Men så kom det profesjonelle markedsførere, som satte ut skiltet om at akkurat denne butikken hadde de beste bollene, og det var selvfølgelig for den butikken de selv markedsførte. Så til slutt sto det utenfor hvert eneste bakeri at det var her de hadde de beste bollene. Dette vil jo få folk til å slutte å tro på hva som sies. Det samme blir det når politikere leverer ut sitt parti-program om hva de selv står for. Parti-programmene er det også profesjonelle markedsførere som lager. Derfor er det ofte veldig vanskelig å vite hva partiet egentlig mener. Så jeg skjønner godt at ungdommer som ikke er spesielt interesserte, kan stemme på «galt parti» fordi brosjyrene sier ikke hva partiet står for. -Hva synes du er det mest

positive i forbindelse med ungdomsåret? Tøft at det er mange jenter som er valgt inn i Ungdommens bystyre. Jeg håper at disse jentene ikke vil falle av om noen år, at de fortsatt vil stå på og ikke la seg knekke av autoritære personer.

-Hva er arbeidsløshet? Vanvittig at en ikke har råd til å sette ungdommen i arbeid. Det går jo såpass mye penger til arbeidsledighetstrygd, så det måtte vel heller være mer lønnsomt å skaffe arbeid. Det er dessuten viktig at folk har noe å gjøre, slik at de ikke føler seg ubrukelige. Det er jo tross alt 35000 under 30 år som ikke har arbeid her i landet, og det er ikke noe sordlig å være avhengig av foreldra eller Staten.

-Hvordan ser du på fremtida, Jon Fredrik? Jeg har tru på fremtida, det er helt klart. Men verden ser jo såpass jævlig og vanvittig ut at lar vi det rusle å gå, vil ting regulere seg sjøl. Så vi må engasjere oss for å få framskritt. Vi må fordele de godene vi har, slik at alle kan dra nytte av det. Det nytter i allfall ikke å gi opp. Ta f.eks. Nicaragua, de har vært undertrykket så lenge, men har ikke gitt opp håpet. Så det hjelper hvis en engasjerer oss.

-Selv om «Fellik» var positiv og stilte opp i Blårussavisa, slipper han ikke unna våre fleip eller fakta spørsmål:

-Hva synes du om russetid? Dem er helt ålreite, de har jo tross alt noe å feire. Jeg vet ikke om jeg skal kalle det en sosial utfoldelse, men i alle tilfelle er det akseptert av meg.

-Vi spurte om han synes det er for mye alkohol i russetida, og til det svarte han med et smil om munnen; -må jeg si noe om det? -Synes du det er mye bråk, da? Helt OK med bråk, bare det er litt mer målretta!

-Kommer du til å kjøpe russetid-avisa? Ja jeg har kjøpt aviser av både blå og rød de siste åra, men blir mer og mer i tvil.....

Vi takker Jon Fredrik Sandengen for at han stilte opp, og høi vi ikke har referert ham så tørt som han påstår at andre gjør. «Fellik» er jo fra Kongsberg, og er som alle andre her, ganske språkforvira. Så vi har forsøkt oss med en smule dialekt. Som Jon F. selv sa det: Jeg tror at jeg kan prestere å si selv, sjøl og sjøl i en og samme setning!

INS

Gå mest m
en titt over

Bruk sko

Serg for å
mellom liv

Ta med me

Stirr hardt
abvorigt ek

Ta gjerne
evne til å

Hvis du bl
lenge, slik

Ex
Inspektør

P

Pers
-fag. Di
ningskor
omtrant s
samtidig
mulighet
Du får
bank-kort
Du kan b
bankgr
Du får
på penge
reservel
utdannin
og bolig

INSPEKTØRENS ORDENSREGLER

§1
Gå mest mulig fram og til bake, slik at kandidatene ikkr får konsentrert seg. Ta gjerne en titt over skulderen til kandidaten, slik at han blir forvirret.

Bruk sko som kni...iirker

§2
Sørg for å ha nok mat, godt innpakket i smørpapir. Spis lite og ofte og pakk inn maten mellom hver gang. Knekkebrød er godt.

§3
Ta med noe varmt og drikk. Kaffen (teen) må slurpes inn med små, korte drag.

§4
Stir hardt på kandidaten, gjerne lenge ad gangen, slik at han skjønner hvor hard og alvorlig eksamen er.

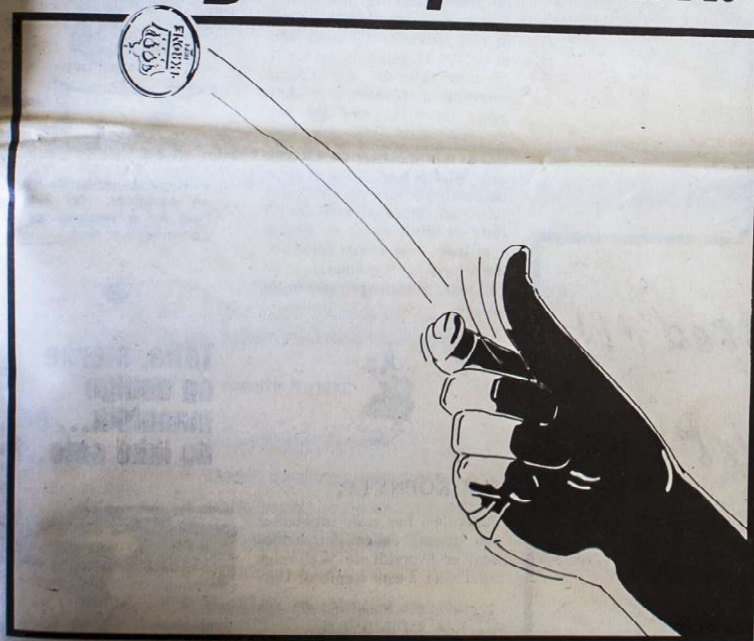
§5
Ta gjerne med strikketøy. Bruk fem strikkepinner av den gamle sorten som har en egen evne til å kli...ii...rre.

§6
Hvis du blir avløst, så slå av en prat med vedkommende. Snakkhøyt og le hjertelig og lenge, slik at kandidaten får litt oppmuntring.

Ex
Inspektør

Penger er pensum.

DnC Utdanningskonto.

Personlig økonomi er et vanskelig «fag». DnC har fasiten klar. DnC Utdanningskonto. En konto du bruker omtrent som en lønnskonto, og som samtidig sikrer deg nyttige lånemuligheter.

Du får sjekkhefte. Du kan få Mini-bank-kort, Visa-kort og Euro-sjekk. Du kan betale regninger direkte over bankgiro.

Du får forskuddslån mens du venter på penger fra Lånekassen. Du kan få reservelån til uforutsette utgifter, utdanningslån til godkjente studier, og bolig- og etableringslån opp til

100.000 når du er ferdig med studiene. Og du får fordelen av et kundeforhold til en storbank med kontorer og filialer over store deler av landet.

Les mer om faget penger og DnC Utdanningskonto i heftet «Pensum i personlig økonomi». Du får det i DnC.

DnC
-gir bedre råd

KRIM FORTS. ...

Kjekk ung fyr, Schmidt. Sterk som en økse, tenkte overkonstabelen, og tilsvarende utrustet i øverste etasje. En hardhaus, som satte pris på en real slåsskamp, og som hadde satt seg i respekt – akkurat som overbetjenten før ham – på grunn av sin solide høyre.

Det var den første rapporten, og det var Schmidt som hadde ringt inn. Anstendig hadde de holdt bråkmakerne i forvaring på stasjonen en stund, og så var neste rapport kommet. Det ville aldri slå unge Schmidt at det kunne ligge noe under. For Donlevy var det nå helt tydelig at det fantes en skjult sammenheng. Nå så han klart at de hadde vært ute etter å gi Schmidt nok å henge fingrene i til denne gjengen fikk satt sine planer ut i livet. Hva nå de måtte gå ut på.

De fire mennene begynte å røre på seg. Det gjorde det litt lettere for overbetjenten at de trodde så fullt og fast på sine egne planer, at de ikke engang brød seg om å kaste et blikk bakover.

Typisk for overbetjenten også, at han helt instinktivt og uten å nøle et øyeblikk, begynte å følge etter dem. Han var ingen politimann lenger, offisielt, og hadde hverken skytevåpen, kalle eller politiskilt. Likevel la han i vei med bestemte, men forsiktede skritt.

Han holdt seg et stykke bak dem, men det var ingen sjanser for at han skulle miste dem av syne. En ting var at han måtte kunne dukke om; det skulle bli nødvendig, men det var heller ingen grunn til å trække dem på tærne akkurat. I løpet av få minutter hadde han forstått hvor de tenkte seg hen; til Ardsley-fabrikken kontorer.

Det ville være en smal sak å komme seg ut av hele historien med skinnnet i behold. Det var bare å la dem fortsette ålene, stikke innom en av de mange barene her nede, som holdt åpent hele natten, og ringe til stasjonen. Nettopp noe slikt ville de unge karer i korpset ha ventet av «Ta det rolig Donlevy». Enhver fornuftig mann med 30 års tjeneste bak seg, takk-og-farvel-papiret i lommen, og en pen pensjon å se fram til, ville ha gjort det. Men overkonstabel Donlevy fortsatte å følge etter de fire skyggene han hadde foran seg.

Nå var han ikke et øyeblikk i tvil om hvor de skulle. Så sikker var han i sin sak, at han med vilje mistet dem av syne. Selv dreide han til venstre rundt en stor gård, og skyndte seg bort til neste hushjørne, hvor det stod en telefonkiosk.

Han hadde ikke tenkt å ringe noe sted. Men et fort blikk på armbandsuret sa ham at Schmidt ville komme for å melde fra nå. All erfaring sa ham at det eneste riktige ville være å sette politiet på kjeltringene. Men han hadde en vag anelse om at Schmidt ikke kom til å dukke opp for å ta den telefonen.

Han hadde rett. Ingen Schmidt – løkket bort, tenkte Donlevy bisk, – akkurat som planlagt.

Han kunne ikke kaste bort tiden med å vente på Schmidt. Lynraskt skriblet han noen ord på en liten papirlapp, tygde en tyggummi myk og klisset, og festet lappen til den grønne boksen. Der stod bare: «Ardsley-fabrikken plyndres i natt».

Et par minutter hadde han mistet, men det var lite trolig at han ville bli oppdaget nå, og satte han farten opp, ville han snart ta dem igjen. Kort etter hadde han Ardsley-fabrikken gårds-plass foran seg. Et par skritt til, og han var ved bak-inngangen. Hans gode øyne hadde observert fire skikkelser på vei nedover gaten.

Donlevy lot seg gi gjennom porten og inn i bakgården. En liten duknakkett fyr kroo bort til ham.

– Ti stille, Pop! Hvasket han fort. Pop Anders hadde han kjent i arevis. Den gamle fyren skulle til å spørre om noe, men stoppet midt i en setning, da overkonstabelen blifet: – Forsvinn! – Ned i kjelleren med deg, og vis deg ikke før jeg roper. Lås døren etter deg der nede. Forstått?!

– OK, sa Pop spakt, og pilte av sted så fort bena kunne bære ham. Ikke før var de siste fottrinnene dødd hen, før Donlevy oppdaget de fire skyggene på vei inn porten.

Da han la sin plan, hadde han gjort regning med at de ventet at vaktmannen var der. Og innen de rakk fram til bakgården, var han på plass.

Donlevy gjorde en ynkelig figur, der han satt sammensunket i vaktmannens stol. Han pustet tungt, hodet var falt nesten ned på brystet, men likevel hadde han fra øyeblikkene overblikk over i hvert fall halve plassen.

De fire kom helt inn. Plutselig stoppet de opp, og en av dem begynte å flire.

– Dette blir lettere enn vi drømte om. Den gamle fjompen er sovnet. Vi behøver ikke engang «presentere» oss.

– La oss gi ham en omgang tross alt, det kan ikke skade, svarte en av de andre.

– Hor nå her, kamerat, – den første hadde en rå og kommanderende stemme – det er akkurat det som er i veien med dere. Alltid skal dere slå folk i huet når det ikke er nødvendig. Vær nå litt lure for en gangss skyld. La fyren være i fred: Joey holder seg her ved døren og tar seg av ham om han skulle våkne. Det er ingen vis i å begå mord hvis man ikke er nødt.

Alle fire fortsatte mot døren. Faren var over for en stund.

Han de kalte Joey tok en nøkkel opp av lommen. Et øyeblikk senere glad døren opp. De andre tre gikk inn. Joey lot døren slå igjen etter dem, og lente seg tilbake.

Donlevy pustet tungt og regelmessig, men brukte øynene så godt han kunne. Han visste hvordan kjeltringene pleide å gå fram, og var det Ardsley-safen de hadde tenkt å sprengre i luften, måtte de ha noen minutter på seg til å gjøre alt i stand først.

Han ventet i ti minutter. Ti meget lange minutter. Så brummet han litt, gjespst høyllydt, strakte på ben og armer, skiftet stilling i stolen. Og ble sittende.

Det virket. Reaksjonen var presis som han hadde håpet. Joey borte ved døren fikk fart på seg. Donlevys hode lå ikke lenger slapt på brystet, øynene hadde han åpnet helt.

Han ventet på det riktige øyeblikket. Joey kom springende mot ham, og nøyaktig på det rette tidspunkt kjørte han venstrebeinet i maven på ham.

Det var et fryktelig stot. Joey gikk rett i bakken. Donlevy fikk seg en kraftig dult selv, men på et tiendedels sekund var han på beina og over Joey. Joey hadde ikke behov for noen etterbehandling. Joey var ferdig – fullstendig slått ut.

Det var fort gjort å befri mannen på gulvet for revolveren og det fryktinngytende brekkjernet. Revolveren stakk overkonstabel Donlevy i lommen, han ville ikke bruke den med mindre det ble absolutt nødvendig. Brekkjernet holdt han i hånden – i tilfelle Joey skulle våkne opp av «skjønnhetsønnen» for tidlig. Han plukket ham opp, slang ham over skulderen, og vandret bort til døren. Her plasserte han Joey ved dørstokken, roter rundt i lommene hans og fant nøkkelen. Lydløst og uten å skjelve det minste på hånden låste han døren.

Mer kunne han ikke gjøre i øyeblikket. Han satte seg ned for å holde et øye med den bevisstløse kroppen ved siden av seg – og ventet på Schmidt.

Schmidt lot ham ikke vente lenge. Donlevy merket seg med bekymring at han kom styrtende inn på gårds-plassen. Ikke aktpågivent og forsiktig, som overkonstabelen hadde formant ham så mange ganger.

– Hva... begynte Schmidt. Overkonstabelen sa: – Ring etter bilen. Det er tre til innenfor. Innelåst.

– Jeg har ringt allerede, sa Schmidt. – For en natt! Først bråk og oppstyr på to av barene, og nå...

Donlevy smilte.

– Konstruert, sa han.

– Hva?

– Satt i scene. For å få deg av veien.

Han satte Schmidt inn i sakene, men hoppet selvsagt over den sentimentale stemningen som hadde fått ham selv til å legge veien om døkkene. Bilen kom akkurat da han var ferdig.

KRIM FORTS. ...

TOP SECRET

Oppi postkassa til «Blaagendalsposten» ramla det her om dagen et brev fra Hilsen Anonym. Det var skrevet med tydelig opprørt håndskrift, og hadde denne ordlyden: «Jeg har noe forferdelig å fortelle». Jeg vil helst være anonym, siden jeg ikke vil forbindes med Amalje Skrammel, som var min tipp-tipp oldemor. Hun hadde nemlig ansvaret for bevertningen og snacksen på Eidsvoll i 1914. Som vi alle vet så dukket det opp mange mennesker der det året. Blant dem var det en rikmannsfrue fra Christiania som hadde vært i Italia. Under festmiddagskaffen den 17. mai, kom Amalje i snakk med henne og fikk enlekker oppskrift på joika-pizza. Amalje - som hadde slik dårlig hukommelse, rev ut et ark fra protokollen og rablet ned oppskriften. Her om dagen hadde vi opprydding på loftet, og da fant vi denne pizza-opskriften, oh skrekk -oh gru! På baksiden stod det følgende:

GRUNDLOVEN AF 17. MAI 1814

A

Om Statsformen og Religion

§1B

Thi vedtar vi Menn på Eidsvoll at vi i vårt Land ingenlunde skal vise heftige Nationalfølelser, thi disse fører så lett til ufræd. Vi indser derfor som selsagt at ingen i Norges Rige vil udvise tarvelig Adferd. Men skulde sådant skie, vil den der opfordrer til at feire Nationaldag - det være sig med Tog, Flagg, Musikk eller Fyll - være hjemfalden til en Fængselsstraff på minst 7 -syv år, subsidiært 1000 -ett tusend -Rigsdaler at betale for at ha oppildet Folk til sjåvinistisk tænkende!

-Jeg tenker med skrekk og gru på hva som ville skje hvis offentligheten får vite om denne forsvunnende paragrafen. Da ville vår nationalhelt Henrik Wergeland bli den største skurken i Norges historie, og vi vil alle bli lovbrytere.

Hjerteskjærende hilsen, ANONYM

Byens beste "nr"-sted !!!

Bonaparte er stedet

der alle unge

treffes

Bonaparte
Rica Restaurant

Storgt 10, Kongsberg.
Tlf. (03) 73 46 20

KRIM FORTS. ...

— Så du skjønner, gutten min, om du altså vil ta imot et godt råd fra en gammel politimann, det gjelder å ta det rolig. Du kommer til å innse at man kommer lenger om man bruker hodet enn om man styrter rett inn i kuleregnet.

Schmidt lyttet respektfullt, og tenkte på hvor ofte han hadde gjort narr av «Ta-det-rolig-Donlevy» og behandlet ham med den overbærende forakt, som Donlevy aldri hadde forstått årsaken til. Og her, foran ham, var beviset på hvor urettferdige de hadde vært.

— Det skal jeg huske, overkonstabel, så han med en ny ærbødighet i stemmen. — Jeg håper ikke De tar det ille opp at jeg spør, men De må da ha vært litt redd selv. Fire mot én, og De var ubevæpnet. Hva om de hadde kastet seg over Dem?

Donlevy gliste bredt.
— Det, gutten min, hører til de sjanser man må ta! sa han.

SMIL

— Var det her du sto ned i går?

TIL SALG -ELLER LEIE

Grunn med fast eiendom til salgs eller til leie. En ung dame ønsker å leie ut en skjønn plett beliggende mellom to velskapte skråninger. Det finnes på stedet regelmessig rennende vann og undergrunnen kan gjøres fruktbar ved iherdig arbeide. Eiendommen er ca. 18 år gammel, og for 4 år siden ble det der kilden sprengt ut, plantet et buskas avhår for vekst. Ved fjerning av meget tynn skillevegg, kan eiendommen gjøres fast og belevem for mandige BLARUSS med stivt-stående kapital.eiendommen gis bare dersom kapitalen anbringes på ertt sted, i rette øyeblikk og gir et utbytte som langt overskrider innskuddet i løpet av 9 måneder.
Bill.mrk. Rødrussprinsessen 85

— Kanskje jeg skulle gå til en psykiater. Har liksom hele tiden følelsen av at dommedag er nær.

RAUKOPNYTT:

Raukopen har store problemer om dagen. Saken det strides om, er hvorvidt de skal velge alt.1 eller 2 som stambrol 1985

Alt. 1
Chickelacke chickelacke
asshole rød
ronckelacke ronckelacke
soperfrø
harrylacke ranelacke
ass punch rød
matte-kake fysikk-kake
morrabro!

ALT. 2

Chickelacke chickelacke
skrubd skrubd skrubd
bommelacke bommelacke
brus brus brus
olaflacke ronckelacke
dass bom død
raukopkake soperkake
bollefrø!

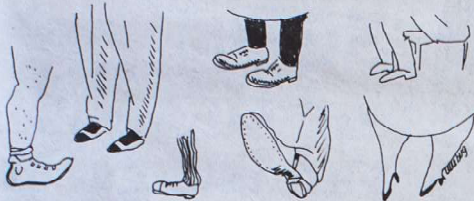

Tøffe, sterke og deilige mannfolk... er de ikke søte..?

Til
hverdag
og
fest

Mikkelsens
EURO SKO A/S
STORGATEN 8, KONGSBERG TLF. 73 32 55

er
BEST!

gjør som

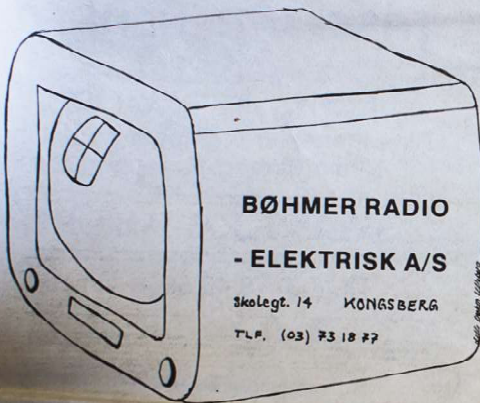
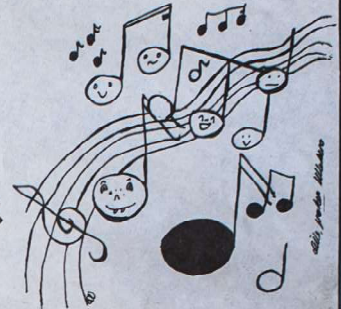
skoleungdommen
bruk

KARI BORGE

MUSIKK & FOTO

Velkomme

til vår foto og platebar

BØHMER RADIO

- ELEKTRISK A/S

Skolegt. 14 KONGSBERG

TLF. (03) 73 18 77

BIL FRA

CENTRUM AUTO A/S SUBARU

STORGT. 35 - KONGSBERG - TLF. (03) 73 11 17 - 73 58 10

MEST BRUKT I MILS OMKRETS

Jo færre leverandører du trekker inn i prosessen, jo bedre oversikt får du, og jo mindre tid bruker du på å administrere innkjøpene.

Vi leverer det meste innen:

- ★ Byggevarer og stål
- ★ Dører, vinduer, trapper
- ★ Malervarer, tapeter, paneler
- ★ Golvbelegg, tepper, fliser
- ★ Kjøkken, bad og garderobe
- ★ Verktøy, redskaper, maskiner
- ★ Hageheller, frø, gjødning
- ★ Verneutstyr, sveiseutstyr, gass
- ★ Presenninger, surre- og løfteutstyr

A.S. BYGGCO
BYGGMARKED

Tlf. 03/73 36 55, Dyrmyrgt. 45
3600 KONGSBERG

TILSLUTTET

JERNIA

STILLING LEDIG

NY GURU

Da vår nåværende Guru ikke holder mål, søker vi herved en ny rektor på Kongsberg Handelsskole. Vi ønsker en person med nytenkning og vilje til å samarbeide med elever og lærere.

Søkeren må også ha god almenutdanning og gjerne et år på folkehøgskole.

Søknad sendes til Kongsberg Handelsskole

Reinsgt.4
3600 KONGSBERG

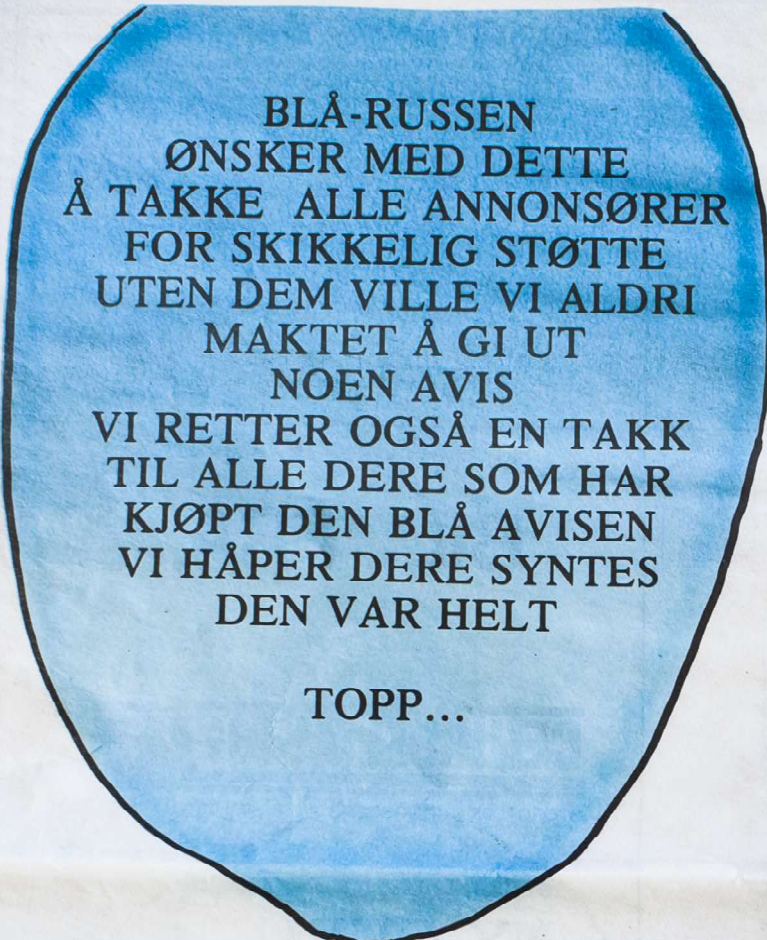
Søknaden må være senest inne 18.6.85

LIVSKUNST

Kunsten er å søke
suksess og hell,
kritikk er å
ville forandre,
humør det er
å le av
seg selv,
politikk er
å skyld
på andre

NYHET

Ellers kan vi fortelle at til redaksjonen har det kommet en meget het nyhet: Øyvind Stiros (festsjef for RAUKOPEN) streber etter å komme i bukse på sin store avstandsforøvelse for øyeblikket, Hilde Dahl (RAUKOPFORM.) har enda ikke ført frem.

BLÅ-RUSSEN
 ØNSKER MED DETTE
 Å TAKKE ALLE ANNONSØRER
 FOR SKIKKELIG STØTTE
 UTEN DEM VILLE VI ALDRI
 MAKTET Å GI UT
 NOEN AVIS
 VI RETTER OGSÅ EN TAKK
 TIL ALLE DERE SOM HAR
 KJØPT DEN BLÅ AVISEN
 VI HÅPER DERE SYNTES
 DEN VAR HELT

TOPP...

VANNSENG FOR BEDRE SØVN

 Kongsberg
Vannsengeter

KRUTTMØLLEVEIEN 2 TLF. (03) 73 35 85

TREDAL TILHENGERE

30 MODELLER —
 NORSK TOPPKVALITET
 Tilhengerfester — Meget gode tilbud
 Tilhengere og transportutstyr

SVEIN KJOS IMPORT

Tlf. (03) 78 45 56 — Åmot

Vi har godbitene!

- FAMILIE FILMER
- BARNE FILMER
- KOMEDIE FILMER
- WESTEREN FILMER
- ACTION FILMER
- SKREKK FILMER

*Stikk
 innom!*

FORUM

MYNTGT. 2
 v/posthuset 03/73 09 55

VIDEO

KONGSBERG